Lietas Nr. A42952509
Lietas arhīva Nr. AA43-0087-13/2

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2013.gada 19.decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja U.Mihailova,

tiesneses S.Kanenberga un A.Kovaļevska,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „SEB līzings" pārstāvjiem zvērinātiem advokātiem Romualdam Vonsovičam un Indulim Balmakam un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvjiem Barbarai Sūniņai, Anatolijam Lapo un Leldei Rinčai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „SEB līzings" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2009.gada 3.septembra lēmuma Nr.19.1/17594 atcelšanu, sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību „SEB līzings" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 14.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) ģenerāldirektora 2009.gada 3.septembra lēmumu Nr.19.1/17594 (turpmāk – Lēmums) kā administratīvā akta galīgo noformējumu SIA „SEB līzings" (pirms tam SIA „Unilīzings) papildus aprēķināts Ls 37 063,52 (no tiem pievienotās vērtības nodoklis (turpmāk – PVN) Ls 21 982,73, soda nauda Ls 7293,25 un nokavējuma nauda Ls 7787,54, palielināts no budžeta atmaksājamais PVN par Ls 40,92, kā arī samazināts no budžeta atmaksājamais PVN par Ls 5287,66 un aprēķināta PVN soda nauda Ls 2643,83). Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[1.1] SIA „SEB līzings" 2006.gada jūnija, augusta – oktobra, 2007.gada februāra un jūnija PVN deklarācijās kā priekšnodokli atskaitījusi Ls 24 886,14 (2006.gada jūnijā Ls 3966,67, augustā Ls 5253,16, septembrī Ls 1330,93, oktobrī Ls 3484,24, 2007.gada februārī Ls 3795,14 un jūnijā Ls 7056) saskaņā ar SIA „ZERGO BALTIC" (Ls 6539,65), SIA „SKINA" (Ls 4011,11), SIA „KSENOFANS" (Ls 3484,24), SIA „TROLEKSA" (Ls 3795,14) un SIA „BETA GROUP" (Ls 7056) vārdā izrakstītajām preču pavadzīmēm – rēķiniem (turpmāk – PPR) un pavadzīmi par automašīnām.

[1.2] Pārbaudē konstatēts, ka SIA „ZERGO BALTIC", SIA „TROLEKSA", SIA „SKINA", SIA „BETA GROUP" un SIA „KSENOFANS" (turpmāk arī – Sabiedrības) vārdā izrakstītajās PPR kā Sabiedrību pārstāvji norādīti to valdes locekļi, attiecīgi – /pers. K/, /pers. L/, /pers. M/, /pers. N/ un /pers. O/. Sabiedrību amatpersonas norādītas arī SIA „SKINA", SIA „BETA GROUP" un SIA „KSENOFANS" vārdā izsniegtajos pirkuma līgumos un pieņemšanas – nodošanas aktos. Savukārt SIA „ZERGO BALTIC" un SIA „TROLEKSA" iesniegtajos pirkuma līgumos un pieņemšanas – nodošanas aktos kā to pārstāvji uz pilnvaras pamata norādīti attiecīgi /pers. P/ un /pers. R/.

[1.3] /pers. K/, /pers. M/ un /pers. N/ norādīja, ka par Sabiedrību valdes locekļiem kļuvuši pēc trešo personu lūguma un automašīnu pārdošanā nepiedalījās. /pers. K/ paskaidroja, ka parakstīja tikai neaizpildītu čeku grāmatiņu, dokumentus, kuros tika uzrādīti valstij maksājamie nodokļi, kā arī pilnvaru uz Elvīras vārda. /pers. L/ apliecināja, ka nav parakstījusi darījumu apliecinošos dokumentus par automašīnas Volvo FL12 ar valsts numuru /Nr/ pārdošanu un nevienu citu nav pilnvarojusi to darīt. Savukārt /pers. O/ nenoliedza, ka bijis par SIA „KSENOFANS" valdes locekli un veicis saimniecisko darbību, bet liecināja, ka nav parakstījis darījumu apliecinošos dokumentus par automašīnas BMW 740 ar valsts numuru /Nr./pārdošanu.

[1.4] Ja Sabiedrību amatpersonas nav paudušas gribu stāties darījuma attiecībās ar SIA „SEB līzings" un veikt jebkādu saimniecisku darbību uzņēmumu vārdā, tad nav pamata uzskatīt, ka SIA „SEB līzings" darījumi ar minētajiem uzņēmumiem ir notikuši.

[1.5] Saskaņā ar VID rīcībā esošo informāciju un no VID ģenerāldirektoram adresētajam iesniegumam pievienoto automašīnu reģistrācijas apliecību kopijām redzams, ka automašīnas reģistrētas uz Sabiedrību vārda tikai dažas dienas (1-18 dienas) pirms reģistrācijas SIA „SEB līzings", kas liek secināt, ka reģistrācijai bija formāls raksturs.

[1.6] VID rīcībā esošie objektīvie pierādījumi liecina par minēto Sabiedrību rekvizītu izmantošanu faktiski neesošu darījumu noformēšanā un ir pamats secināt, ka SIA „SEB līzings" nav saņēmusi automašīnas no grāmatvedības reģistros norādītajiem darījumu partneriem – Sabiedrībām.

[1.7] Tā kā SIA „SEB līzings" no tiesām saņemtajos nodokļu rēķinos norādītie pakalpojumu – debitoru parādu atgūšana – nav saistīta ar sabiedrības ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanu, tad SIA „SEB līzings" nebija tiesības tiesu nodokļu rēķinos norādītās nodokļa summas atskaitīt kā priekšnodokli.

[2] SIA „SEB līzings" iesniedza tiesā pieteikumu par Lēmuma atcelšanu. Pieteikumā norādīts turpmāk minētais.

[2.1] Lēmumā, ignorējot SIA „SEB līzings" sniegtos argumentus, netiek sniegts nekāds pamatojums, kādēļ SIA „SEB līzings" apstrīdēšanas iesniegumā norādītie argumenti šajā sakarā netiek lietā ņemti vērā un nav atzīstami par pamatotiem.

[2.2] Šķīrējtiesu pakalpojumi ir analogi jebkuriem citiem juridiskiem pakalpojumiem, kurus izmanto komersants saimnieciskās darbības veikšanai. VID savā praksē vienmēr advokātu, grāmatvedības un citus ārēji sniegtus pakalpojumus atzinis par tādiem, kuriem ir atskaitāms PVN priekšnodoklis.

[2.3] VID izdarītie secinājumi, ka darījumi nav notikuši, ir balstīti vienīgi uz Sabiedrību amatpersonu paskaidrojumiem. SIA „SEB līzings" piekrīt Lēmumā norādītajam, ka šādi personu rakstveidā fiksēti paskaidrojumi ir vērtējami kā rakstveida pierādījumi lietā. Taču, vērtējot tos, ir jāņem vērā, ka attiecīgās personas Finanšu policija nav pratinājusi kā lieciniekus, līdz ar to arī nav brīdinājusi par kriminālatbildību par nepatiesas liecības sniegšanu. Jāņem vērā, ka tās ir atzīstamas par ieinteresētām personām lietā, jo, sniedzot paskaidrojumus, šīm personām ir iespējams attaisnot to, kādēļ tās nav samaksājušas valstij PVN, kuru tās norādījušas savā PPR.

[2.4] VID ģenerāldirektors Lēmumā neņem vērā norādīto, ka pašu amatpersonu paskaidrojumi ir pretrunā ar viņu rīcību, kas vēl vairāk liek apšaubīt šo personu paskaidrojumu ticamību.

[2.5] Tāpat netiek ņemts vērā tas, ka, salīdzinot šo personu parakstus uz pirkuma līguma vai uz attiecīgās pilnvaras ar Uzņēmumu reģistrā iesniegto amatpersonu parakstu paraugiem, pat virspusēji aplūkojot un neizdarot nekādas īpašas ekspertīzes, ir redzams, ka tie ir identiski un tos parakstījusi viena un tā pati persona. Turklāt VID nemaz nav centies pārbaudīt, vai paraksti tiešām apstrīdētajos gadījumos nav viltoti.

[2.6] Ignorējot apstākli par amatpersonu pašrocīgiem parakstiem uz attiecīgiem darījumiem vai pilnvarojumiem slēgt šādus darījumus un to neapšaubāmo sakritību ar paraktu paraugiem Uzņēmumu reģistrā, VID ģenerāldirektors Lēmumā pilnīgi nepamatoti apgalvo, ka amatpersonas nav paudušas gribu stāties darījuma attiecībās, līdz ar to VID ieskatā darījumos iztrūkst dalībnieka gribas, kā rezultāta VID uzskata, ka darījumi faktiski nav notikuši. Šādā situācijā VID pilnībā ignorē Civillikuma 1431.pantu.

[2.7] Lai arī VID bija zināmi publiskā reģistra (transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistra) ieraksti, VID Lēmumā norāda, ka šāda īpašnieku maiņas reģistrācija ir tikai formāla, tātad arī fiktīva.

[2.8] VID apšaubītie darījumi notikuši automašīnu līzingu attiecību ietvaros, kas parasti izpaužas kā vairāku atsevišķu līgumu noslēgšana. Līdz ar to ir iesaistīta vēl cita trešā persona (līzinga ņēmējs), kura uz līzinga līguma un SIA „SEB līzings" izrakstīta rēķina pamata, maksā SIA „SEB līzings" noteiktu nomas maksu par SIA „SEB līzings" iegādāto automašīnu un PVN, ko savukārt līzinga kompānija samaksā valsts budžetā. Pastāvot šādiem apstākļiem, kad trešā persona uzņemas saistības pret līzinga kompāniju, maksājot nomas maksu līzinga kompānijai par automašīnu, kas ir reģistrēta transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā un kas līdz ar darījuma noslēgšanu ir pārreģistrēta uz līzinga kompānijas vārda, jau *prima facie* absurdi apgalvot, ka darījums starp līzinga kompāniju un pārdevēju faktiski nav noticis. Minētie nomnieki SIA „SEB līzings" maksāja nomas maksu par viņiem turējumā nodotajām automašīnām.

[3] VID rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 14.aprīļa spriedumu pieteikums noraidīts. Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem motīviem.

[4.1] Tiesa konstatēja, ka lietā nepastāv strīds par to, ka darījumu priekšmets – transportlīdzekļi – faktiski dabā pastāv. Lietā nav strīda par to, ka gan pieteicēja, gan darījuma partneri darījuma brīdī bija ar PVN apliekamās personas.

[4.2] Tiesa secināja, ka par faktiski notikušu darījumu gan pēc to ekonomiskā, gan juridiskā rakstura var runāt tikai tad, ja prece faktiski piegādāta, tiek izmantota ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai, turklāt vienlaicīgi jāizpildās nosacījumam, ka preci faktiski piegādājusi tieši PPR norādītā persona. Ja darījums ir noticis, bet ne ar PPR norādīto personu, tad atzīstams, ka šādu darījumu nevar atzīt par tādu, kurā izpildītos visi priekšnodokļa atskaitīšanas priekšnoteikumi.

[4.3] Tiesa konstatēja, ka VID nav atzinis darījumus ar Sabiedrībām, pamatojoties uz šo Sabiedrību amatpersonu /pers. K/, /pers. M/, /pers. O/, /pers. L/ un /pers. N/ paskaidrojumiem kopsakarībā ar pārējiem auditā konstatētajiem faktiem. Auditā iegūtie pierādījumi liecina, ka automašīnas nav saņemtas no minētajos nodokļu rēķinos norādītajiem darījumu partneriem. Tiesa atzina, ka Lēmumā pamatoti ir secināts, ka nevar konstatēt, ka pakalpojumus sniegusi ar PVN apliekama persona. Ieraksti SIA „SEB līzings" grāmatvedības reģistros ir veikti, izmantojot nepatiesu informāciju saturošus dokumentus.

[4.4] Tiesa, izvērtējot lietā VID iegūtos pierādījumus kopumā, secināja, ka VID auditā ir konstatēti pietiekami pierādījumi, kas

apliecina, ka darījumi starp pieteicēju un PPR norādītajiem komercuzņēmumiem faktiski nav notikuši, līdz ar to pieteicējas grāmatvedībā atspoguļoto darījumu apliecinošie dokumenti nevar tikt uzskatīti par attaisnojuma dokumentiem priekšnodokļa atskaitīšanai.

[4.5] Tiesas vērtējumā faktu, ka transportlīdzekļi nav iegādāti tieši no minētajos nodokļu rēķinos norādītajiem darījumu partneriem, apliecina minēto uzņēmumu amatpersonu paskaidrojumi, kur neviena no tām neapliecina, ka darījumi reāli būtu notikuši, gluži pretēji norāda, ka paši saimniecisko darbību nav veikuši, par valdes locekļiem kļuvuši vai nu pēc trešo personu lūguma, vai nezināmu iemeslu dēļ. Amatpersonām nav ne uzņēmuma zīmoga, ne grāmatvedības dokumentu, tās parakstījušas PPR vai kādus citus dokumentus pēc trešo personu lūguma, nezinot to saturu, saņemot par to atlīdzību, vai norādījušas, ka PPR esošais paraksts var būt viltots. Nekādus darījumus ar pieteicēju saistībā ar lietā norādītajiem transportlīdzekļiem nav veikušas.

[4.6] Tiesa atzina, ka personu paskaidrojumi ir attiecināmi un pieļaujami pierādījumi lietā, ar minētajiem paskaidrojumiem ir pietiekami, lai atzītu, ka šādus PPR nevar izmantot priekšnodokļa atskaitīšanai, šādas PPR atzīstamas par fiktīviem dokumentiem, līdz ar to nav izpildījušies visi noteiktie priekšnosacījumi tiesību uz priekšnodokļa atskaitīšanu īstenošanai, jo prettiesisks attaisnojuma dokuments nevar radīt tiesisku pamatu prasīt atskaitīt priekšnodokli. Tiesas ieskatā ar lietā esošajiem uzņēmumu valdes locekļu paskaidrojumiem ir pietiekami, lai atbildētājam rastos pamatotas šaubas par to, ka darījumi faktiski ar konkrētajiem darījuma partneriem ir notikuši.

[4.7] Tiesa pieteicējas pārstāvja paskaidrojumiem par to, ka SIA „SEB līzings" pārbaudījusi fizisko personu identitātes un atbilstību Uzņēmumu reģistrā norādītajām amatpersonām nepiešķir ticamību, jo šie paskaidrojumi neapstiprinās ar lietas materiāliem.

[4.8] Tiesa jautājumā par tiesu sniegtajiem pakalpojumiem debitoru parādu atgūšanai šķīrējtiesās piekrita atbildētāja viedoklim, ka tiesas procesu rezultātā, kas saistīti ar debitoru parādu atgūšanu, netiek radīta jauna ar PVN apliekama prece, līdz ar to nepastāv tieša saikne starp priekšnodokli un apliekamiem darījumiem.

[4.9] Tiesa secināja, ka atbildētājs pamatoti aprēķinājis pieteicējai soda naudu un nokavējuma naudu.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 14.aprīļa spriedumu SIA „SEB līzings" iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdza atcelt Lēmumu, pamatojoties uz pieteikumā un turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[5.1] Tiesa, pārkāpjot Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmo daļu, ir nepamatoti un prettiesiski konstatējusi, ka darījumi nav notikuši ar attiecīgajiem uzņēmumiem.

[5.2] Tiesa konstatēja, ka darījumi ir notikuši, taču tie ir prettiesiski, jo SIA „SEB līzings" tos nav veikusi ar PPR norādītajām personām, Sabiedrībām, jo to amatpersonas noliegušas šādu darījumu veikšanu. Šāds secinājums nav savienojams ar tiesas konstatēto un lietā pierādīto faktu, ka SIA „SEB līzings" naudu uz darījumu pamata ir pārskaitījusi tieši Sabiedrībām, nevis to amatpersonām vai kādām citām personām, un konkrētās automašīnas SIA „SEB līzings" ir nodevušas tieši Sabiedrības, nevis citas personas.

[5.3] Lēmumā nebija ņemts vērā apstāklis, ka SIA „SEB līzings" naudu uz darījumu pamata ir pārskaitījusi tieši uzņēmumiem, bet tiesa izdarījusi šo secinājumu par spīti tam, ka pati šo faktu konstatējusi kā pierādītu.

[5.4] Ja Sabiedrību amatpersonas apgalvo, ka neko nezina par veiktajiem darījumiem, tad tas var kalpot tikai kā pamats aizdomām, ka šādi darījumi nav notikuši, taču nav uzskatāms par absolūtu patiesību un nenodibina neapstrīdamu faktu. Tiesai šie apgalvojumi jāvērtē vienlīdz kritiski kā jebkuri citi pierādījumi, liecības vai paskaidrojumi, kas arī saskan ar Administratīvā procesa likuma 154.panta otro daļu.

[5.5] Tas, ka Sabiedrību amatpersonu paskaidrojumi ir vērtējami kritiski norāda arī apstāklis, ka viņas joprojām Uzņēmumu reģistrā ir norādītas kā šo uzņēmumu amatpersonas un ne VID, ne pašas šīs personas nav veikušas nekādas darbības, lai šī it kā nepatiesā informācija tiktu dzēsta no Uzņēmumu reģistra. Ņemot vērā šo apstākli un citus norādītos lietas apstākļus, SIA „SEB līzings" var izdarīt pamatotu apgalvojumu, ka konkrētās fiziskās personas bijušas ne tikai formālas Sabiedrību amatpersonas, bet arī laikā, kad notikuši darījumi, tās bijušas reģistrētas attiecīgajos rēķinos norādītajās kredītiestādēs kā tās personas, kas var rīkoties uzņēmumu vārdā ar to naudas līdzekļiem.

[5.6] Nav argumentēts un bez jebkāda pamata izdarīts secinājums, ka SIA „SEB līzings" argumentam par to, ka tā ir izdarījusi visu no sevis atkarīgo, lai izvairītos no darījuma slēgšanas ar fiktīvu uzņēmumu, kā arī to, ka tā nav saistīta ar PVN izkrāpšanu no valsts budžeta, lietā neesot nozīmes. No SIA „SEB līzings" nav prasāma atbildība, ja tā ir izdarījusi visu no sevis atkarīgo, lai izvairītos no darījuma noslēgšanas ar fiktīvu vai neidentificējamu personu. Minētais izriet ne tikai no vispārējiem tiesību principiem, bet arī no Latvijai saistošās Eiropas Cilvēktiesību tiesas un Eiropas Savienības tiesas judikatūras.

[5.7] Tiesa nav devusi SIA „SEB līzings" argumentiem par Eiropas Savienības tiesas un Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumiem nekādu vērtējumu, bet prettiesiski tos ignorējusi.

[5.8] Šķīrējtiesu sniegtie pakalpojumi nav tiesas spriešana. Tas ir privāttiesisks pakalpojums, ko sniedz privātpersona citām privātpersonām, šķīrējtiesu pieņemtajiem nolēmumiem ir civiltiesiski saistošs raksturs, kā tas ir jebkuram civiltiesiskā kārtā noslēgtajam darījumam. Pats fakts, ka VID ir konkrētās šķīrējtiesas reģistrējis kā ar PVN apliekamās personas un tās par sniegtajiem pakalpojumiem ir izrakstījušas rēķinus, piemērojot PVN likmi, liecina, ka tas ir pakalpojums ar pievienoto vērtību un tādējādi pastāv tieša saikne starp priekšnodokli un paliekamajiem darījumiem. Tiesa šo apstākli nav atspēkojusi un nav pat minējusi spriedumā.

[5.9] Tiesas rīcība, spriedumu pamatojot arī ar Civilprocesa likuma 486.panta sesto daļu, ir vērtējama kā tendencioza attieksme pret lietas dalībniekiem un procesuālā taisnīguma principa pārkāpums, kā arī Administratīvā procesa likuma 205.panta otrās daļas pārkāpums. Tik klaja un tīša patvaļa un likumu prasību pārkāpšana no tiesneses puses nav atstājama bez ievērības un par to

Administratīvā procesa likuma 288.panta kārtībā ir pieņemams blakus lēmums.

[6] VID paskaidrojumā par apelācijas sūdzību to uzskata par nepamatotu.

[7] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvji apelācijas sūdzību un pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvji apelācijas sūdzību neatzina.

Tiesas sēdē nopratināti liecinieki /pers. V/, /pers. Z/, /pers. A0/, /pers. AA/, /pers. L/, /pers. AB/ (/pers. M/), /pers. AC/, /pers. AD/, /pers. AE/, /pers. AF/, /pers. AG/ un /pers. K/.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies administratīvā procesa dalībniekupaskaidrojumus un liecinieku liecības, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas apelācijas sūdzība ir daļēji pamatota un ka pieteikums ir daļēji apmierināms.

[9] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka VID reģistrētai apliekamai personai ir tiesības nodokļa deklarācijā kā priekšnodokli no budžetā maksājamās nodokļa summas atskaitīt no citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai, kā arī tādu ārvalstīs veiktu darījumu nodrošināšanai, kuri būtu apliekami ar nodokli, ja tie tiktu veikti iekšzemē.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta pastāvīgajā judikatūrā atzīts, ka atbilstoši likuma jēgai, skatot likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktu kopsakarā ar 1.panta 9.punktu un 8.pantu, priekšnodokli var atskaitīt tikai par atbilstoši nodokļa rēķinam faktiski notikušu darījumu, kas atbilst visām minētajā normā norādītajām pazīmēm. Tas nozīmē, ka, pirmkārt, jākonstatē, vai darījums vispār faktiski noticis. Lai iegūtu tiesības atskaitīt priekšnodokli, nav pietiekami, ka darījumi noformēti atbilstoši likuma prasībām, jo darījumiem jābūt arī faktiski notikušiem gan pēc to ekonomiskā, gan juridiskā rakstura (būtības), bet nodokļu rēķinam jāatbilst faktiski notikušam darījumam (sk., piemēram, Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 23.aprīļa sprieduma Nr.SKA?53/2009 8.punktu).

Lietā nav strīda par to, ka gan pieteicēja, gan Sabiedrības formāli atbilst šādiem likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkta priekšnoteikumiem: pieteicēja un Sabiedrības ir reģistrētas VID kā ar PVN apliekamās personas un pieteicēja no Sabiedrībām ir saņēmusi nodokļu rēķinus un tos samaksājusi. Apgabaltiesa uzskata, ka lietā nepastāv strīds, ka attiecīgās PPR, kuras tika izmantotas pieteicējas un Sabiedrību darījumu noformēšanai, Sabiedrībām bija izsniegtas VID un VID reģistros par pavadzīmes statusu iekļautas atzīmes, ka PPR izlietotas realizācijas darījumu noformēšanai.

Lēmumā atzīts, ka Sabiedrību rekvizīti izmantoti faktiski neesošu darījumu noformēšanai un ir pamats secināt, ka pieteicēja nav saņēmusi automašīnas no grāmatvedības reģistros norādītajiem darījumu partneriem – Sabiedrībām.

Apgabaltiesa pārbauda, vai pieteicēja no Sabiedrībām automašīnas tiešām ir saņēmusi.

[10] Apgabaltiesa uzskata, ka lietā nav strīda un VID nav apšaubījis faktus, ka pieteicējas nopirktās automašīnas pirms to iegādes bija piederējušas Sabiedrībām, tās bija reģistrētas CSDD uz Sabiedrību vārda un pēc tam pārreģistrētas uz pieteicēju.

Šai informācijai, apgabaltiesas ieskatā, neskatoties uz Sabiedrību amatpersonu paskaidrojumiem, ir dodama priekšroka, jo tā nepastarpināti apliecina, ka automašīna pirms pārdošanas pieteicējai bija šo komercsabiedrību īpašumā, bet darījuma rezultātā īpašnieks mainījies. Tātad ir pierādīts, ka darījums ir noticis tieši ar konkrētajās PPR norādītajiem darījumu partneriem, nevis ar kādu citu personu, neatkarīgi no tā, kuras konkrētajā brīdī ir bijušas pieteicējas darījumu partneru amatpersonas un ko tās apgalvo.

Arī Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2012.gada 27.februāra rīcības sēdes lēmumā Nr.SKA-326/2012, ar kuru atteikts ierosināt kasācijas tiesvedību līdzīgā lietā secināts, ka automašīnas kā darījuma priekšmeta reģistrācija CSDD uz pārdevēja vārda ir būtisks apstāklis, kas objektīvi norāda uz preces pāreju no konkrētas personas (pārdevēja) pieteicējai (pircējam), tātad uz darījuma faktu starp nodokļa rēķinā norādītām personām par tajā norādītu preci.

Tomēr, apgabaltiesas ieskatā, lietā ir jāņem vērā papildu apstākļi.

Interpretējot Eiropas Kopienu Padomes 1977.gada 17.maija Sesto direktīvu (77/388/EEK) (turpmāk – Sestā direktīva), Eiropas Savienības tiesa 2006.gada 21.februāra spriedumā lietā Nr.C-255/02 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atzina, ka saskaņā ar Eiropas Kopienu tiesas pastāvīgo judikatūru lietas dalībnieki nevar balstīties uz Kopienu tiesību normām krāpnieciskā vai ļaunprātīgā nolūkā (sk.: Eiropas Kopienu tiesas 2006.gada 21.februāra sprieduma lietā C-255/02 68.punktu). Kopienu tiesiskā regulējuma piemērošana nav paplašināma tiktāl, lai iekļautu uzņēmēju ļaunprātīgu rīcību, t.i. darījumus, kas netiek veikti parastu komercdarījumu ietvaros, bet gan tikai, lai ļaunprātīgi baudītu Kopienu tiesību sniegtās priekšrocības (sk.: minētā sprieduma 69.punktu). Šis ļaunprātīgās rīcības aizlieguma princips ir piemērojams arī PVN jomā (minētā sprieduma 70.punkts).

Eiropas Savienības tiesa norādīja, ka tiesības uz nodokļa atskaitīšanu saglabājas tikai tad, ja nepastāv krāpnieciska vai ļaunprātīga rīcība. Sestā direktīva ir jāinterpretē tādējādi, ka tā iestājas pret nodokļa maksātāja tiesībām atskaitīt priekšnodokli, ja darījumi, kas piešķir šādas tiesības, ir uzskatāmi par ļaunprātīgu rīcību. Lai konstatētu ļaunprātīgas rīcības pastāvēšanu, nepieciešams, pirmkārt, lai, par spīti attiecīgo Sestās direktīvas normu un šīs direktīvas transponēšanas valsts tiesību aktu nosacījumu formālai piemērošanai, attiecīgo darījumu rezultātā tiek iegūtas fiskālas priekšrocības, kuru piešķiršana būtu pretēja šīm normām. Otrkārt, no objektīvo elementu kopuma ir jāizriet, ka attiecīgo darījumu galvenais mērķis ir fiskālu priekšrocību iegūšana (sk. minētā sprieduma 84.-86.punktu).

No Eiropas Savienības tiesas judikatūras atziņām Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments secinājis, ka VID nevar liegt nodokļu maksātājam tiesības atskaitīt priekšnodokli, kas samaksāts par viņam sniegtiem pakalpojumiem un precēm, pamatojot ar to, ka atbilstošā rēķina izsniedzējs vai viens no viņa piegādātājiem ir veicis prettiesiskas darbības, bez objektīviem pierādījumiem, kas liecinātu par to, ka attiecīgais nodokļu maksātājs zināja vai viņam bija jāzina, ka darījums, kas pamato tiesības uz atskaitīšanu, bija saistīts ar krāpšanu PVN jomā (sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2013.gada 10.maija sprieduma Nr.SKA?2/2013 10.punktu).

Lai gan Lēmumā nav sniegts izvērtējums, vai pieteicējas mērķis darījumu slēgšanā ar Sabiedrībām varētu būt fiskālu priekšrocību iegūšana, apgabaltiesa izvērtē šādu apstākļu iespējamību. Darījumu slēgšanas apstākļi varētu atklāt reģistrācijas simulatīvu raksturu, proti, ka preces pircējs reģistrāciju uz citas personas vārda veicis ļaunprātīgā nolūkā, lai iegūtu fiktīva darījuma noslēgšanas iespēju un tādējādi gūtu fiskālu labumu.

[11] Attiecībā uz pieteicējas un SIA „ZERGO BALTIC" darījumu par automašīnas BMV 745, šasijas Nr., pirkumu apgabal tiesa konstatē turpmāk minēto.

[11.1] No lietas materiāliem konstatējams, ka 2006.gada 19.jūnijā starp SIA „Unilīzings" kā pircēju, SIA „ZERGO BALTIC" kā pārdevēju un /pers. AM/ kā nomnieku tika noslēgts pirkuma līgums /Nr./ (lietas 1.sējuma 99.lapa) par automašīnas BMW 745, /Nr./, pārdošanu. Līgumu parakstījusi SIA „ZERGO BALTIC" pilnvarotā persona /pers. P/, SIA „Unilīzings" pilnvarotā persona /pers. V/ un /pers. AM/. 2006.gada 19.jūnijā SIA „ZERGO BALTIC" (/pers. P/), SIA „Unilīzings" (/pers. V/) parakstīja automašīnas pieņemšanas – nodošanas aktu Nr.PNF068503 par automašīnas nodošanu SIA „Unilīzings" īpašumā. 2006.gada 19.jūnijā izrakstīts PPR Nr.HO?VII 718730, kurā kā par preču izsniegšanu atbildīgā persona ir norādīts /pers. K/ un par preču saņemšanu atbildīgā persona – /pers. V/. SIA „Unilīzings" 2006.gada 20.jūnijā pārskaitīja SIA „ZERGO BALTIC" EUR 37 000 (lietas 1.sējuma 109.lapa).

[11.2] No lietas materiāliem apgabaltiesa konstatē, ka SIA „ZERGO BALTIC" automašīnu iegādājās Vācijā un noformēja pirmo tās reģistrāciju Latvijā (lietas 2.sējuma 140.lapa). No minētā secināms, ka SIA „ZERGO BALTIC" ir kārtojusi pirkuma darījumu Vācijā, līdz ar to apgabaltiesa nekonstatē, ka būtu veikti starpniecības darījumi Latvijā pirms automašīnas pārdošanas pieteicējai.

[11.3] Lietas materiāliem ir pievienota /pers. AG/ 2006.gada 6.jūnijā izsniegta pilnvara, ar kurā /pers. P/ pilnvarots parakstīt visus dokumentus SIA „Unilīzings", kas saistīti ar automašīnu BMV 745, šasijas Nr.. Kā pilnvaru izsniegusī persona norādīts SIA „ZERGO BALTIC" direktors /pers. K/, kas tajā laikā saskaņā ar komercreģistra ierakstiem bija sabiedrības valdes loceklis ar tiesībām pārstāvēt sabiedrību atsevišķi.

Administratīvās apgabaltiesas tiesas sēdē liecinieks /pers. K/ liecināja, ka 2004.gadā viņam nebija darba, bet viņam piedāvāja aizbraukt uz Rīgu un atvērt firmu uz sava vārda. Tika apsolīts, ka šajā firmā /pers. K/ varēs strādāt. Par to viņam teica veikala pārdevēja /persona g/ Gulbenē. /pers. K/ piekrita nodibināt firmu. Pēc tam atbraucis uz Rīgu, kur viņu sagaidīja divi vīrieši, kuri bija aptuveni 35 gadus veci. Šie vīrieši nokopēja /pers. K/ pasi un teica, ka atvērs uzņēmumu, kurā viņš būs valdes loceklis. Vīrieši apgalvoja, ka uzņēmums nodarbosies ar celtniecību. Pēc nedēļas atkal brauca uz Rīgu un gāja uz VID, kur atvēra firmu SIA „ZERGO BALTIC". Par to, ka /pers. K/ atvēra firmu, viņam iedeva 20 latus. Gājis arī uz VID, kur izņēmis pavadzīmes, kuras atdevis šiem diviem vīriešiem. Šajā pašā dienā aizgājuši uz banku un izņēmuši bankas karti, kura bija uz /pers. K/ vārda. Bankas karti /pers. K/ atdevis vīriešiem. Viņi apgalvoja, ka pēc nedēļas vēl vajadzēs atbraukt uz Rīgu. /pers. K/ vairākas reizes viņiem zvanījis, bet nav izdevies viņus sazvanīt. /pers. K/ apstiprināja, ka ir parakstījis zilas grāmatiņas pirmās desmit lappuses. Zilajā grāmatiņa bija tukšas lappuses, kad tās parakstījis. Zilā grāmatiņa bija čeku grāmatiņa. Pilnvaras nevienam nav rakstījis. /pers. K/ neko neizsaka vārds /pers. AG/. Nezina, kā sauca personas, ar kurām runājis, kad brauca uz Rīgu. Neapstiprināja kā savu parakstu uz pilnvaras par automašīnas reģistrāciju lietas 2.sējuma 148.lapā. Elvīra /pers. K/ teica, ka vīrieši zvanījuši un teikuši, ka nepieciešams, lai viņš brauc uz Rīgu. Tā viņš noskaidroja, kad jādodas uz Rīgu. /pers. AN/ /pers. K/ nav pilnvarojis, uz pilnvaras nav viņa paraksta. Liecinieks nav parakstījis uzņēmuma statūtus, nav vērsies pie notāriem, lai apliecinātu savu parakstu. Uzņēmumu reģistrā ir bijis, kad dibināja uzņēmumu. Uzņēmuma reģistrā parakstījies, ka piekrīt būt par SIA „ZERGO BALTIC" valdes locekli. Iespējams, ka parakstījis uzņēmuma vārdā tukšas lapas. Viņu neiesaistīja uzņēmuma darbībā, viņš nav slēdzis darījumus uzņēmuma vārdā, neko nezina par mašīnu, kuru pārdeva uzņēmums.

Liecinieks /pers. P/ apelācijas tiesas sēdē liecināja, ka 2006.gadā dažādos interneta portālos bija izvietojis sludinājumu, ka meklē darbu. Zvanīja cilvēks, kurš nodarbojās ar automašīnu pirkšanu, jautāja, vai /pers. P/ var palīdzēt sakārtot formalitātes bankā. Satikās 2 reizes. /pers. P/ braucis, noslēdzis līgumus, sakārtojis formalitātes bankā, par ko saņēmis Ls 20. Kā /pers. P/ stāstīja tas cilvēks, viņš nodarbojas ar automašīnu tirdzniecību un principā fiziski nepietiek laika, lai spētu visur izskraidīt. Bijis SIA „Unilīzings". Liecinieks apliecināja sava paraksta patiesumu lietas 1.sējuma 100.lapā. Ar līgumu par automašīnas pārdošanu iepazinās, pret viņu tajā nekas netika vērsts, tāpēc arī prettiesisku darbību tajā nav saskatījis. Automašīnu pārdošanas līgumos /pers. P/ parakstījās SIA „ZERGO BALTIC" vārdā kā tās pilnvarotā persona. Tiesības parakstīties līgumā kā pilnvarotajai personai viņam tika nodibinātas ar pilnvaru. Iepriekšējā dienā pirms līguma noslēgšanas pie viņa piebrauca /pers. N/ vai Vitālijs, vārdu īsti neatceras, un iedeva šo pilnvaru. /pers. K/ nepazīst. Pārdodamās automašīnas nav redzējis. Kad ieradies SIA „Unilīzings", lai parakstītu līgumu, tika prasītas /pers. P/ tiesības un pilnvara, kuru viņš uzrādīja. Šo darījumu beigu punkts ir automašīnu pārrakstīšana CSDD. SIA „ZERGO BALTIC" vārdā uz pilnvaras pamata CSDD reģistrēja mašīnas uz jaunā īpašnieka vārda. Personīgi nevienu no SIA „ZERGO BALTIC" nepazīst. Automašīnas tehnisko pasi viņam iedeva tas pats vīrietis, kas iedeva pilnvaru. Neatceras, kurā brīdī viņam tika nodota automašīnas tehniskā pase. Neatceras, uz kā vārda tika pārrakstīta jaunā automašīna. Darbības CSDD bija šādas – CSDD iegāja /pers. P/ kā pilnvarotā persona

no uzņēmuma SIA „ZERGO BALTIC” un jaunais automašīnas īpašnieks. Nezina, kas ir jaunais automašīnas īpašnieks. Tālāk tika veikta automašīnas reģistrācija.

[11.4] Atbilstoši SIA „Unilīzings” līzinga instrukciju (lietas 3.sējuma 114.-138.lapa) 2.2.sadaļai attiecībā uz lietotām automašīnām no klienta – personas, kura vēlas noslēgt līzinga līgumu ar SIA „Unilīzings”,– tiek pieprasīts vērtējums.

Lietas materiāliem ir pievienoti Ziņojuma par vieglās pasažieru automašīnas BMW 745, valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, vērtību (lietas 2.sējuma 61. - 68.lapa) materiāli. No tiem secināms, ka pēc /pers. AM/ lūguma 2006.gada 15.jūnijā sertificēts īpašumu vērtētājs /pers. AO/ ir noteicis automašīnas vērtību, vizuāli novērtējot automašīnu un pievienojot tās fotogrāfijas.

[11.5] Atbilstoši SIA „Unilīzings” līzinga instrukciju 6.1.sadaļai menedžeris, kurš paraksta līzinga līgumu, ir atbildīgs par to, ka visu dokumentāciju paraksta autorizētas personas.

Liecinieks /pers. AP/ liecināja, ka ļoti labi atceras tiesas uzrādītā līguma (lietas 1.sējuma 99.lapa) slēgšanas apstākļus. /pers. AM/ bija /pers. V/ klients. Tas laikam bija jau otrais viņa pirkums. Šo mašīnu viņš pirka SIA. /pers. AM/ /pers. V/ piezvanīja un sacīja, ka ir noskatījis mašīnu, 700.markas BMW. Rīcība bija sekojoša – viņš jautāja, kas viņam ir jādara, lai viņš to varētu iegādāties. Liecinieks teica, ka obligāti automašīnai ir jābūt reģistrētai uz SIA, otrkārt, mašīnai bija jāveic novērtējums. Liecinieks iedeva SIA „Objekts LV” koordinātas, kas bija SIA „Unilīzings” sadarbības partneris. Faktiski, kad viss bija gatavs – veikts novērtējums, sagatavoti dokumenti, /pers. AM/ atbrauca pie liecinieka ar pārdevēju, iedeva /pers. V/ tehnisko pasi, kuru viņš nokopēja, atdeva vērtējumu, parakstīja līzinga līgumu un viss. Tāda bija ierastā kārtība. SIA „ZERGO BALTIC” pārstāvi liecinieks satika. Parasti tiek pārbaudīti dati, tiek paņemtas pases kopijas vai tiesības. Neviens cits līgumu nevar parakstīt. Trīspusējais līgums tika parakstīts vienā dienā. Ja liecinieks nemaldās, tad pārdevējs un nomnieks vienlaicīgi piedalījās līguma slēgšanā. Attiecībā uz SIA „ZERGO BALTIC”, kad darījums bija noslēdzies, nauda tika pārskaitīta pārdevējam. Tas nozīmē, ka grāmatvedība pārbaudīja, vai uzņēmums ir PVN maksātājs un vai ir izrakstīta pavadzīme. Pārskaitījums notiek tikai uz pavadzīmes pamata, tas nozīmē, ka SIA „ZERGO BALTIC” iesniedza pavadzīmi. Kad /pers. AM/ iemaksāja pirmo līdzdalību bankā, viņam izsniedza pirkuma līgumu un pavadzīmi grāmatvedībai. Darījuma noslēgšanas brīdī ar uzņēmumu visam jābūt kārtībā – ir jābūt izrakstītai pavadzīmei un uzņēmumam jābūt PVN maksātājam. Ja liecinieks nemaldās, iesākumā šī mašīna bija reģistrēta uz privātpersonu un tad mašīnas pārreģistrācija notika uz SIA vārda. Ja tā būtu reģistrēta uz privātpersonu, mašīnas maksa tiktu aplikta ar pievienotās vērtības nodokli, respektīvi, pirkumam nāktu klāt vēl pievienotās vērtības nodokli.

Apgabaltiesa secina, ka SIA „Unilīzings” pārstāvis /pers. V/, slēdzot līgumu, pārliecinājās, ka /pers. P/ ir pilnvara, saskaņā ar kuru /pers. P/ ir tiesīgs ar SIA „Unilīzings” kārtot ar automašīnu BMV 745, šasijas Nr., saistīto darījumu. Lai gan /pers. K/ noliedz, ka šādu pilnvaru viņš ir izsniedzis, apgabaltiesas ieskatā, nevienai trešajai personai nebija pamata apšaubīt /pers. P/ pilnvarojumu. Arī CSDD automašīna tika pārreģistrēta uz šīs pilnvaras pamata.

[11.6] Instrukciju 6.2.sadaļā noteikts, ka finansējuma izmaksa par lietotām automašīnām, kuru pārdevējs nav iekļauts oficiālajā dīleru sarakstā, var notikt tikai pēc automašīnas pases iesniegšanas, kurā SIA „Unilīzings” ir atzīmēts kā īpašnieks.

No minētā apgabaltiesa secina, ka SIA „Unilīzings” tādējādi nodrošina, ka darījums no pārdevēja puses tiks izpildīts, un līguma cenas pēcapmaksa aizsargā pieteicēju no iespējamiem krāpšanas riskiem.

[11.7] Izvērtējot minētos darījuma apstākļus kopsakarā, apgabaltiesa secina, ka pieteicēja pārliecinājās, ka līzinga objekts dabā pastāv, ka SIA „ZERGO BALTIC” ir reģistrēta VID kā ar PVN apliekamā persona, ka SIA „ZERGO BALTIC” pārstāvim ir likumā noteiktajā kārtībā noformēta pilnvara, ka līzinga priekšmets ir reģistrēts pieteicējas īpašumā, un pieteicēja veica pārskaitījumu pēc automašīnas reģistrēšanas pieteicējas īpašumā.

[11.8] Lai gan liecinieks /pers. V/ liecināja, ka automašīnas pircējam tika uzdots automašīnu pirms līzinga noformēšanas pārreģistrēt uz komercsabiedrības vārda, apgabaltiesa no automašīnas reģistrācijas dokumentiem konstatē, ka automašīnu Vācijā iegādājās pats pārdevējs – SIA „ZERGO BALTIC” – un tā arī noformēja automašīnas pirmo reģistrāciju Latvijā. No minētā apgabaltiesa secina, ka liecinieks kļūdījās attiecībā uz šo darījuma kārtošanas apstākli.

[11.9] Apgabaltiesa nekonstatē lietā pierādījumus, kas apstiprinātu, ka pieteicējas nodoms darījuma slēgšanā ar SIA „ZERGO BALTIC” ir fiskālu priekšrocību iegūšana. Konstatējot, ka nopirktā automašīna ir pārreģistrēta pieteicējas īpašumā un ka pieteicējas rīcībā nav konstatējams nodoms ļaunprātīgi iegūt fiskālas priekšrocības, apgabaltiesa atzīst, ka nav pamata papildu PVN noteikšanai un ar to saistītajiem obligātajiem maksājumiem par automašīnas BMV 745, šasijas Nr.7, iegādi.

[12] Apgabaltiesa uzskata, ka šī sprieduma [11] punktā izdarītie tiesas secinājumi ir attiecināmi arī uz 2006.gada 18.augustā SIA „ZERGO BALTIC” kā pārdevējas, SIA „Unilīzings” kā pircējas un ZS „Igauņi” kā nomnieka noslēgto pirkuma līgumu Nr.PLF084557 (lietas 146.lapa), ar kuru SIA „ZERGO BALTIC” pārdeva SIA „Unilīzings” 2002.gada automašīnu Mercedes-Benz S320, VIN: /Nr./. Līgumu parakstījusi SIA „ZERGO BALTIC” pilnvarotā persona /pers. P/, SIA „Unilīzings” pilnvarotā persona /pers. AD/ un ZS „Igauņi” pārstāvis /pers. AT/. Lietas materiālos ir /pers. P/ izsniegta pilnvara (lietas 1.sējuma 149.lapa). 2006.gada 17.augustā sastādīts ziņojums par automašīnas vērtību (lietas 1.sējuma 77.-84.lapa). 2006.gada 18.augustā izrakstīts PPR Nr.HO?VII 961969 (lietas 1.sējuma 148.lapa), kurā kā par preču izsniegšanu atbildīgā persona ir norādīts /pers. K/ un par preču saņemšanu atbildīgā persona – /pers. AD/. Lietā nav strīda, ka SIA „Unilīzings” apmaksājusi pirkuma līgumā noteikto summu.

No lietas materiāliem apgabaltiesa konstatē, ka SIA „ZERGO BALTIC” automašīnu iegādājās Vācijā un noformēja pirmo tās reģistrāciju Latvijā (lietas 2.sējuma 175.lapa). No minētā secināms, ka SIA „ZERGO BALTIC” ir kārtojusi pirkuma darījumu Vācijā, līdz ar to apgabaltiesa nekonstatē, ka būtu veikti starpniecības darījumi Latvijā pirms automašīnas pārdošanas pieteicējai.

Liecinieks /pers. AD/ apgabaltiesas tiesas sēdē liecināja, ka ir parakstījis tiesas uzrādīto līgumu (lietas 1.sējuma 134.lapa), taču tā sastādīšanu vairs neatceras, darbu nav veicis viens, nodaļā bija arī asistenti. 2006.gadā slēdzot līzinga līgumu par automašīnu pārdošanu, līzinga projekta vadītājs tikās ar klientu, vienojoties par vēlamajiem darījuma nosacījumiem. Pēc tikšanās ar klientu tika

noformēts pieteikums kredītkomitejai, kas izskatīja attiecīgo darījumu. Klienta vēlmes tika noformētas kredīta pieteikumā, kurā tika noformēti vēlamie darījuma nosacījumi un paredzamais līzinga objekts. Līzinga objekts tika norādīts pieteikumā, tika ievākti finanšu dati no klientiem, pēc informācijas ievākšanas tika gatavots pieteikums paredzētajā kārtībā izskatīšanai kredītkomitejā. Pēc kredītkomitejas pozitīva lēmuma tika sagatavoti līgumi, kuru sagatavi 2006.gadā, visticamāk, veica asistents, kurš bija attiecīgajā nodaļā, pēc līguma izstrādes tas tika noslēgts. No piegādātāja tika saņemti nepieciešamie dokumenti – šajā gadījumā – pavadzīme, automašīnas tehniskās pases kopija, kura apliecināja faktu, ka automašīna ir reģistrēta uz SIA „Unilīzings" vārda. Pēc dokumentu saņemšanas tika sagatavots pārskaitījums piegādātājam. Piegādātāja datus pārbaudīja grāmatvedība, tika pārbaudīta pavadzīmes pareizība un atbilstība likuma prasībām, tika pārbaudīts vai piegādātājs ir derīgs PVN maksātājs. Ja visi priekšnoteikumi tika izpildīti, tika pārskaitīta nauda automašīnas piegādātājam. Līzinga līgums tika parakstīts, tiekoties ar klientu. Ja automašīnas piegādātājs bija „no malas", tad viņam vajadzēja būt klāt līguma parakstīšanas brīdī, līgumi tika parakstīti arī atsevišķi. „Parasts piegādātājs" ir piegādātājs, kurš apstiprināts dīleru sarakstā SIA „Unilīzings" kā uzticams piegādātājs. Attiecībā pret šāda tipa piegādātājiem tika izvirzītas mazākas prasības, piemēram, pietika pārliecināties, ka automašīna ir reģistrēta uz SIA „Unilīzings" vārda. Parasti līgumi tika parakstīti kopā ar klientu, pastāvēja iespēja iepriekš parakstīt līgumu un to atstāt asistentam. Ierastā līguma parakstīšanas kārtība tika veikta SIA „Unilīzings" birojā kopā ar klientu, viss noritēja pēc procedūras, kura tika atrunāta līgumā. Līguma noslēgšanas procedūra pirmā tikšanās notika starp projekta vadītāju un klientu, tad attiecīgi otrā tikšanās ar automašīnas piegādātāju. Līgums tiks parakstīts birojā vai arī pēc pušu savstarpējās vienošanās. Trīs personas vienlaicīgi varēja arī neparakstīt līgumu. Kā viena no procedūrām bija „grāmatvedības pārbaudes moments", kā arī brīdis, kad kredītkomiteja vērtēja piegādātāja uzticamību, respektīvi, kad darījums tika sastādīts un tika norādīts pārdevējs pieteikumā. Saņemot piekrišanu no komitejas, tika „dota zaļā gaisma" līguma noslēgšanai. Lai noskaidrotu, vai persona bija tiesīga parakstīt līgumus, tika saņemtas personu apliecinošu dokumentu kopijas un paraksta tiesības tika pārbaudītas Lursoft datu bāzē. Lursoft datu pārbaude tika veikta, sagatavojot līgumus. Personu apliecinošo dokumentu kopijas tika saņemtas pēc līguma parakstīšanas, kad bija jānodod lieta naudas pārskaitīšanai. Naudas pārskaitīšanas brīdī pārliecinājāmies par personām, par kurām informācija nebija zināma līdz līguma slēgšanai. Personu apliecinošu dokumentu kopijas tika iegūtas līguma parakstīšanas brīdī vai arī lūdzot dokumenta kopijas atsūtīt vēlāk. Automašīnas novērtējums bija obligāta prasība, pirms līguma noslēgšanas, finansējot lietotas automašīnas, kuras nepārdeva dīleri. Kredītkomitejai lemjot par projekta apstiprināšanu, automašīnas novērtējums jau bija pieejams. /pers. AD/ ieguldījums līguma noslēgšanā beidzās ar parakstīšanas brīdī un visu nepieciešamo objektu apkopošanu.

Apgabaltiesai nebija iespējas uzklausīt ZS „Igauņi" pārstāvja /pers. AT/ liecības.

Apgabaltiesa secina, ka /pers. P/ un /pers. K/ liecības attiecas arī uz automašīnas Mercedes-Benz S320, šasijas Nr.WDB2200261A272075, iegādi, un apgabaltiesa tās neatkārto. Apgabaltiesa neatkārto arī tos tiesas secinājumus, kas minēti šī sprieduma [11] punktā un ir attiecināmi arī uz automašīnas Mercedes?Benz S320, šasijas Nr.WDB2200261A272075, iegādi.

Izvērtējot minētos darījuma apstākļus kopsakarā, apgabaltiesa secina, ka pieteicēja pārliecinājās, ka līzinga objekts – automašīna Mercedes-Benz S320, šasijas Nr.WDB2200261A272075 – dabā pastāv, ka SIA „ZERGO BALTIC" ir reģistrēta VID kā ar PVN apliekamā persona, ka SIA „ZERGO BALTIC" pārstāvim ir likumā noteiktajā kārtībā noformēta pilnvara, ka līzinga priekšmets ir reģistrēts pieteicējas īpašumā, un pieteicēja veica pārskaitījumu pēc automašīnas reģistrēšanas pieteicējas īpašumā.

Apgabaltiesa nekonstatē lietā pierādījumus, kas apstiprinātu, ka pieteicējas nodoms darījuma slēgšanā ar SIA „ZERGO BALTIC" ir fiskālu priekšrocību iegūšana. Konstatējot, ka pieteicējas rīcībā nav konstatējams nodoms ļaunprātīgi iegūt fiskālas priekšrocības, apgabaltiesa atzīst, ka nav pamata papildu PVN noteikšanai un ar to saistītajiem obligātajiem maksājumiem par automašīnas Mercedes-Benz S320, šasijas Nr.WDB2200261A272075, iegādi.

[13] Attiecībā uz pieteicējas un SIA „SKINA" darījumu par automašīnas Mercedes-Benz 814, šasijas Nr.WDB6743181K242387, pirkumu apgabaltiesa konstatē turpmāk minēto.

[13.1] No lietas materiāliem konstatējams, ka 2006.gada 7.augustā SIA „SKINA" kā pārdevēja, SIA „Unilīzings" kā pircējs, un SIA „EXPAND" kā nomnieku tika noslēgts pirkuma līgums Nr.PLF068503 (lietas 1.sējuma 117. un 118.lapa) par automašīnas Mercedes-Benz 814, šasijas Nr.WDB6743181K242387, pārdošanu. Līgumu parakstījusi SIA „SKINA" pārstāve /pers. M/, SIA „Unilīzings" pilnvarotā persona /pers. AC/ un SIA „EXPAND" pārstāvis /pers. AU/. 2006.gada 3.augustā izrakstīts rēķins (lietas 1.sējuma 119.lapa) par automašīnas piegādi 2006.gada 8.augustā. Kā rēķina parakstītāja norādīta /pers. M/. 2006.gada 7.augustā sastādīts PPR Nr.MJ-VII 457730, kuru parakstīja /pers. M/ un SIA „Unilīzings" vārdā /pers. AV/. 2006.gada 7.augustā SIA „SKINA" (/pers. M/) un SIA „Unilīzings" (/pers. AC/) parakstīja automašīnas pieņemšanas – nodošanas aktu Nr.PNF083432 (lietas 3.sējuma 126.lapa) par automašīnas nodošanu SIA „Unilīzings" īpašumā. SIA „Unilīzings" 2006.gada 11.augustā pārskaitīja SIA „SKINA" 12 800 EUR (lietas 1.sējuma 121.lapa).

[13.2] Lietā ir Ziņojums par kravas transporta furgona Mercedes?Benz 814, šasijas Nr.WDB6743181K242387, vērtību (lietas 2.sējuma 85.-92.lapa). Automašīnas novērtēšana tika veikta 2006.gada 1.augustā. No lietas materiāliem apgabaltiesa konstatē, ka automašīnu Vācijā iegādājās un 2006.gada 2.augustā noformēja pirmo tās reģistrāciju Latvijā /persona X/ (lietas 2.sējuma 151.lapa). SIA „SKINA" īpašuma tiesības uz automašīnu ieguva 2006.gada 4.augustā (lietas 2.sējuma 91. un 4.sējuma 159.lapa), t.i., 2 dienas pēc tās reģistrācijas Latvijā un 3 dienas pēc tās novērtēšanas. No minētā ir secināms, ka automašīnas pārreģistrācija uz SIA „SKINA" vārda varētu būt darījums, kas slēgts ar nolūku iegūt fiskālas priekšrocības, jo ir vispārzināms, ka komercuzņēmumi – ar PVN apliekamās personas – ir ieinteresētas preces iegādāties no komercuzņēmumiem – ar PVN apliekamām personām.

[13.3] Pārbaudot /pers. M/ paskaidrojumus un liecības, apgabaltiesa konstatē turpmāk minēto.

[13.3.1] 2008.gada 24.martā /pers. M/ paskaidrojumos VID Rīgas reģionālajā iestādē norādīja, ka ir bijusi SIA „SKINA" valdes locekle. Par tādu kļuvusi pēc trešās personas lūguma. Viņai bija jāparaksta dažādi dokumenti un PPR ar dažādām firmām, kuras neatceras. Pati nekādus līgumus neslēdza un ar darījuma partneriem nekontaktējās. Dažas reizes pēc trešās personas lūguma bija bankā naudu noguldījusi, kā arī izņēmusi un nodevusi trešajai personai. Nekādi uzņēmuma dokumenti un zīmogs pie viņas neatradās (lietas I sējuma 240.lapa).

[13.3.2] /pers. M/ (tagad Dergačova) apgabaltiesas sēdē liecināja, ka 2006.gada jūlijā viņai nozaga somu ar visiem dokumentiem. Viņa vērsās policijā un ziņoja par zādzību. Pēc tam viņai nāca vēstules no VID, kurās bija paziņots, ka uz /pers. M/ vārda atvērtas divas firmas. Vienas firmas nosaukums bija SIA „SKINA", bet otras firmas nosaukumu neatceras. Lieciniece atkal vērsusies policijā un jautājusi, ko tagad darīt? Policija atbildēja, ka jāizgatavo jauna pase un var dzīvot tālāk, kā dzīvoja līdz šim. 2009.gadā lieciniece gāja dekrēta atvaļinājumā un vērsās VSAA, lai izmaksātu dekrēta atvaļinājumu. Lieciniece/pers. AP/ bija iegūts zīmogs no darbavietas AS „Drogas", bet VSAA apgalvoja, ka nepieciešami ir arī zīmogi no firmām, kuras ir reģistrētas uz viņas vārda. Lieciniece brauca uz policiju un Kurzemes nodaļas VID rakstīja paskaidrojumu, ka viņai nav šo divu firmu. Lieciniece nepārstāvēja SIA „SKINA" tad, kad tika slēgts līgums par automašīnu iegādi. Bija ierosināta krimināllieta saistībā ar SIA „SKINA" darbību. Šajā krimināllietā tika noskaidrots, ka uz dokumentiem nav viņas paraksta. Lieciniece atzina, ka tiesas uzrādīto 2008.gada 24.marta paskaidrojumu ir parakstījusi, bet šādus paskaidrojumus nav rakstījusi. Viņa bija ieradusies VID, lai sniegtu paskaidrojumus, bet šādus paskaidrojumus nav rakstījusi un ir rakstījusi pavisam ko citu. 2008.gada 24.marta paskaidrojumi ir rakstīti viņas rokrakstā. Meitene VID diktēja, kas viņai ir jāraksta paskaidrojumā, un apgalvoja, ja lieciniece rakstīs tā, kā viņa saka, tad lieciniecei būs mazāk problēmu. VID, sniedzot paskaidrojumus, rakstīja, ka viņai nozaga pasi un viņa ir vērsusies Valsts policijā. Paraksts, kuru apliecinājusi valsts notāre Dobermane, nav viņas paraksts. Lieciniece nav strādājusi ar SIA „SKINA" naudām, nav parakstījusi pilnvaras. Pirkumu līgumos nav viņas paraksta. Visi dokumenti, kuri atrodas Uzņēmumu reģistrā, ir viltojumi.

[13.3.3] Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes Ekspertu atzinumā par komisijas rokraksta ekspertīzes veikšanu (lietas 3.sējuma 87. un 88.lapa) konstatēts, ka parakstus /pers. M/ vārdā, kas atrodas SIA „SKINA" reģistrācijas lietas dokumentos – 2006.gada 27.jūnija pieteikumā izmaiņām (lietas 3.sējuma 98.-101.lapa), dalībnieku reģistrā (lietas 3.sējuma 96.lapa), iesniegumā (lietas 3.sējuma 97.lapa) un 2006.gada 29.jūnija rokrakstu paraugā (lietas 3.sējuma 95.lapa) izpildījusi pati /pers. M/. /pers. M/ parakstu 2006.gada 27.jūnija SIA „SKINA" dalībnieka lēmumā (lietas 3.sējuma 102.lapa) nav izpildījusi pati /pers. M/.

[13.3.4] No minētajiem pierādījumiem apgabaltiesa secina, ka /pers. M/ ir sniegusi nepatiesas liecības, pilnīgi noliedzot faktu, ka viņa ir parakstījusi atsevišķus SIA „SKINA" dokumentus, jo ekspertīzē ir konstatēts pretējais /pers. M/ liecībām tiesā. Līdz ar to apgabaltiesa atzīst, ka 2008.gada 24.marta /pers. M/ paskaidrojumi VID ir patiesāki. Tādējādi ir pamats uzskatīt, ka /pers. M/ SIA „SKINA" vārdā ir parakstījusi vairākus komercsabiedrības reģistrācijas dokumentus, atsevišķus un neidentificētus PPR, kā arī finanšu dokumentus, izņemot no bankas konta skaidru naudu. Faktu, ka parakstījusi līgumus ar pieteicēju, /pers. M/ noliedza arī 2008.gada 24.marta paskaidrojumos VID.

[13.4] Atbilstoši SIA „Unilīzings" līzinga instrukciju 6.1.sadaļai menedžeris, kurš paraksta līzinga līgumu, ir atbildīgs par to, ka visu dokumentāciju paraksta autorizētas personas.

Lieciniece /pers. AC/ liecināja, ka SIA „Unilīzings" strādāja laika posmā no 2002.gada septembra līdz 2009.gada decembrim, ieņemamie amati bija dažādi. Nespēj atcerēties, kādā veidā un kādos apstākļos tika slēgts tiesas uzrādītais līgums (lietas 1.sējuma 117.lapa). Visām automašīnām tika veikta vērtēšana ar sertificētu vērtētāju, nebija pamata apšaubīt automašīnas vērtību. Lai pārliecinātos par automašīnas pārdevēju, tika ņemta vērā līzinga noformēšanas procedūra, automašīnas pārdevējs bija jāpārbauda PVN maksātāju reģistrā, bez attiecīgās pārbaudes darījums netika apstiprināts. Paraksta tiesīgās personas tika pārbaudītas Lursoft datu bāzē. Nezina, kā citā veidā ir iespējams pārliecināties par pārdevēju. Lai tiktu parakstīts līgums, vispirms notika personu apliecinošu dokumentu uzrādīšana. Lielākoties pārdevējs brauca pie viņiem uz banku, bija arī piegādātāji, par kuriem klienti paši pārliecinājās, taču šis konkrētais līzinga klients ir ar 10 gadus ilgu vēsturi, šis klients ir SIA „EXPAND". Visbiežāk klients atrada sev vajadzīgo objektu un tad menedžeris uzzināja, kas ir šis konkrētais objekts. Darījumā bija pārdevējs, kurš pārdeva konkrēto automašīnu vai objektu, sastādīja rēķinu, savukārt menedžeris pārbaudīja uzņēmumu – PVN maksāšanu un paraksta tiesīgās personas. Neatceras, vai bija gadījumi, kad klients pats brauca parakstīt līgumu pie pārdevēja, šādu līgumu bija maz, lielākā daļa no darījumiem bija saistīta tieši ar auto dīleriem. Lieciniece/pers. AP/ savā darbā bija jāpārliecinās par īpašumtiesību objektiem un vai attiecīgā persona ir tiesīga slēgt darījumus, izmantojot Lursoft datu bāzi, aplūkojot paraksta tiesīgās personas. Līzinga līgumi netika gatavoti, tie bija standartizēti un tika drukāti no sistēmas, bija nepieciešams ievadīt tikai datus. Prasības dīleriem un parastiem piegādātājiem atšķīrās, dīleri nav „vienas dienas uzņēmumi", nav nepieciešams katru dienu ikdienā pārbaudīt noteiktas lietas, piemēram, tādas kā pilnvaras. Dīleriem netika veikta pilnvaru pārbaude, lielākoties šīs pilnvaras tika izsniegtas konkrētām personām uz gadu. Dīleris nepiedalījās līgumu slēgšanā, viss notika elektroniski – atsūtot darījumu. Ja tas ir dīleris, tātad tas varēja būt, piemēram, SIA „Amser Motors" vai „Mūsa motors Rīga", par šiem dīleriem nevienam jautājumi neradās. Katram dīlerim ir pilnvarotā persona, kas reģistrē automašīnas CSDD uz līzinga vārda, arī šādas pilnvaras no līzinga puses tiek izsniegtas uz gadu. Ja konkrētais darbinieks pārtrauc darba tiesiskās attiecības, tad arī pati pilnvara zaudē spēku.

Apgabaltiesa secina, ka SIA „Unilīzings" pārstāve /pers. AC/, slēdzot līgumu, visdrīzāk, nav pārliecinājusies, vai līgumu parakstīja SIA „SKINA" valdes locekle /pers. M/. Apgabaltiesa no pieteicējas darbinieces liecībām un pieteicējas darbinieku šajā lietā sniegtajām liecībām kopumā konstatē, ka pieteicējas darbinieki visos gadījumos nav personīgi tikušies ar pārdevēju pārstāvjiem vai pilnvarotajām personām un nav pienācīgi pārliecinājušies par to personu identitāti, kuras parakstīja līgumu. Tomēr minētais apstāklis, apgabaltiesas ieskatā, nav pietiekams, lai pierādītu, ka pieteicējas rīcība, slēdzot darījumus, bija veikta ļaunprātīgā nolūkā, lai gūtu fiskālu labumu.

Ņemot vērā, ka automašīna tiek reģistrēta valsts reģistrā (2006.gada 4.augusta SIA „SKINA" pilnvara /pers. AZ/, lietas 4.sējuma 150.lapa), ir veikts automašīnas novērtējums, kur sertificēts vērtētājs ir redzējis automašīnu dabā un samaksa par darījumu tiek veikta pēc īpašuma tiesību reģistrēšanas CSDD, pieteicējas darbiniekiem nebija pamata rasties šaubām par automašīnas piederību pārdevējam un līdz ar to pircēja rūpības pakāpe drīkstēja būt minimāla. Vienlaikus no lietas materiāliem ir konstatējams, ka pilnvarots SIA „SKINA" pārstāvis ir izteicis gribu atsavināt automašīnu, jo CSDD automašīna tika pārreģistrēta uz pieteicējas vārda.

[13.5] Apgabaltiesa konstatē, ka /pers. AC/ liecināja, ka SIA „EXPAND" ir vairākkārt izmantojis pieteicējas sniegtos pakalpojumus. Apgabaltiesa uzskata, ka no fakta, ka automašīna pēc tās ievešanas Latvijā pārreģistrēta no fiziskas personas juridiskas personas īpašumā, nav konstatējams tieši pieteicējas ļaunprātīgais nolūks gūt fiskālu labumu. Apgabaltiesa nekonstatē lietā ne tiešus, ne netiešus pierādījumus, kas liecinātu par pieteicējas un automašīnas pārdevēja savstarpēju vienošanos saistībā ar fiskālu labumu gūšanu no noslēgtā darījuma.

[13.6] Apgabaltiesa nekonstatē lietā pierādījumus, kas apstiprinātu, ka pieteicējas nodoms darījuma slēgšanā ar SIA „SKINA" varētu būt fiskālu priekšrocību iegūšana. Konstatējot, ka nopirktā automašīna ir pārreģistrēta pieteicējas īpašumā un ka pieteicējas rīcībā nav konstatējams nodoms ļaunprātīgi iegūt fiskālas priekšrocības, apgabaltiesa atzīst, ka nav pamata papildu PVN noteikšanai un ar to saistītajiem obligātajiem maksājumiem par automašīnas Mercedes-Benz 814, šasijas Nr.WDB6743181K242387, iegādi.

[14] Attiecībā uz pieteicējas un SIA „SKINA" darījumu par automašīnas Mercedes-Benz 814, šasijas Nr.WDB6743181K224144, pirkumu apgabaltiesa konstatē turpmāk minēto.

[14.1] No lietas materiāliem konstatējams, ka 2006.gada 31.augustā SIA „SKINA" kā pārdevēja, SIA „Unilīzings" kā pircējs, un SIA „EXPAND" kā nomnieks noslēdza pirkuma līgumu Nr.PLF068503 (lietas 1.sējuma 157. un 158.lapa) par automašīnas Mercedes-Benz 814, šasijas Nr.WDB6743181K224144, pārdošanu. Līgumu parakstījusi SIA „SKINA" pārstāve /pers. M/, SIA „Unilīzings" pilnvarotā persona /pers. AC/ un SIA „EXPAND" pārstāvis /pers. AU/. 2006.gada 29.augustā izrakstīts rēķins (lietas 1.sējuma 159.lapa) par automašīnas piegādi 2006.gada 30.augustā. Kā rēķina parakstītāja norādīta /pers. M/. 2006.gada 29.augustā sastādīts PPR Nr.MJ-VII 379758, kuru parakstīja /pers. M/ un SIA „Unilīzings" vārdā /pers. AV/. 2006.gada 31.augustā SIA „SKINA" (/pers. M/) un SIA „Unilīzings" (/pers. AC/) parakstīja automašīnas pieņemšanas – nodošanas aktu Nr.PNF085899 (lietas 1.sējuma 161.lapa) par automašīnas nodošanu SIA „Unilīzings" īpašumā. SIA „Unilīzings" 2006.gada 8.septembrī pārskaitīja SIA „SKINA" EUR 12 414,55 (Ls 8725) (lietas 1.sējuma 120.lapa).

[14.2] Lietā ir Ziņojums par vieglās kravas transporta furgona Mercedes?Benz 814, šasijas Nr.WDB6743181K224144, vērtību (lietas 2.sējuma 51.-60.lapa). Automašīnas novērtēšana tika veikta 2006.gada 22.augustā. No lietas materiāliem apgabaltiesa konstatē, ka automašīnu Vācijā iegādājās un 2006.gada 25.augustā noformēja pirmo tās reģistrāciju Latvijā /persona X/ (lietas 2.sējuma 185.lapa). SIA „SKINA" īpašuma tiesības uz automašīnu ieguva 2006.gada 29.augustā (lietas 4.sējuma 143.lapa), t.i., 4 dienas pēc tās reģistrācijas Latvijā un 7 dienas pēc tās novērtēšanas. No minētā ir secināms, ka automašīnas pārreģistrācija uz SIA „SKINA" vārda varētu būt darījums, kas slēgts ar nolūku iegūt fiskālas priekšrocības.

[14.3] Pārbaudot /pers. M/ paskaidrojumus un liecības, apgabaltiesa šī sprieduma [13] punktā atzina, ka /pers. M/ SIA „SKINA" vārdā ir parakstījusi vairākus komercsabiedrības reģistrācijas dokumentus, atsevišķus un neidentificētus PPR, kā arī finanšu dokumentus, saņemot bankā skaidru naudu. Faktu, ka parakstījusi līgumus ar pieteicēju, /pers. M/ noliedza.

[14.4] Apgabaltiesa secina, ka SIA „Unilīzings" pārstāve /pers. AC/, arī slēdzot līgumu par automašīnas Mercedes-Benz 814, šasijas Nr.WDB6743181K224144, iegādi, visdrīzāk, nepārliecinājās, ka līgumu ir parakstījusi SIA „SKINA" valdes locekle /pers. M/.

[14.5] Apgabaltiesa uzskata, ka šī sprieduma [13] punktā izdarītie tiesas secinājumi ir attiecināmi arī uz automašīnas Mercedes-Benz 814, šasijas Nr.WDB6743181K224144, iegādi. Apgabaltiesa nekonstatē, ka lietā būtu pierādījumi, kas apstiprinātu, ka pieteicējas nodoms darījuma slēgšanā ar SIA „SKINA" varētu būt fiskālu priekšrocību iegūšana. Konstatējot, ka nopirktā automašīna ir pārreģistrēta pieteicējas īpašumā un ka pieteicējas rīcībā nav konstatējams nodoms ļaunprātīgi iegūt fiskālas priekšrocības, apgabaltiesa atzīst, ka nav pamata papildu PVN noteikšanai un ar to saistītajiem obligātajiem maksājumiem par automašīnas Mercedes-Benz 814, šasijas Nr.WDB6743181K224144, iegādi.

[15] Attiecībā uz pieteicējas un SIA „SKINA" darījumu par automašīnas Mercedes-Benz 814, šasijas Nr.WDB6743181K252691, pirkumu apgabaltiesa konstatē turpmāk minēto.

[15.1] No lietas materiāliem konstatējams, ka 2006.gada 8.augustā SIA „SKINA" kā pārdevēja, SIA „Unilīzings" kā pircējs, un SIA „PALETTEN SERVICE BALTICUM" kā nomnieks noslēdza pirkuma līgumu Nr.PLF083579 (lietas 1.sējuma 134. un 135.lapa) par automašīnas Mercedes-Benz 814, šasijas Nr.WDB6743181K252691, pārdošanu. Līgumu parakstījusi SIA „SKINA" pārstāve /pers. M/, SIA „Unilīzings" līzinga menedžeris /pers. AD/ un SIA „PALETTEN SERVICE BALTICUM" pārstāvis /pers. A0/. 2006.gada 3.augustā izrakstīts rēķins (lietas 1.sējuma 136.lapa) par automašīnas piegādi 2006.gada 8.augustā. Kā rēķina parakstītāja norādīta /pers. M/. 2006.gada 7.augustā sastādīts PPR Nr.MJ-VII 457729, kuru parakstīja /pers. M/ un SIA „Unilīzings" vārdā /pers. AV/. 2006.gada 8.augustā SIA „SKINA" (/pers. M/) un SIA „Unilīzings" (/pers. AD/) parakstīja automašīnas pieņemšanas – nodošanas aktu Nr.PNF083579 (lietas 1.sējuma 138.lapa) par automašīnas nodošanu SIA „Unilīzings" īpašumā.

[15.2] Lietā ir Ziņojums par kravas transporta furgona Mercedes-Benz 814, šasijas Nr.WDB6743181K252691, vērtību (lietas 2.sējuma 42.-50.lapa). Automašīnas novērtēšana tika veikta 2006.gada 25.jūlijā. No lietas materiāliem apgabaltiesa konstatē, ka automašīnu Vācijā iegādājās un 2006.gada 11.jūlijā pirmo tās reģistrāciju Latvijā noformēja /pers. B0/ (lietas 2.sējuma 163.lapa). SIA „SKINA" īpašuma tiesības uz automašīnu ieguva 4.augustā (lietas 4.sējuma 151.lapa). No minētā ir secināms, ka automašīnas pārreģistrācija uz SIA „SKINA" vārda varētu būt darījums, kas slēgts ar nolūku iegūt fiskālas priekšrocības.

[15.3] Pārbaudot /pers. M/ paskaidrojumus un liecības, apgabaltiesa šī sprieduma [13] punktā atzina, ka /pers. M/ SIA „SKINA" vārdā ir parakstījusi vairākus komercsabiedrības reģistrācijas dokumentus, atsevišķus un neidentificētus PPR, kā arī finanšu dokumentus, saņemot bankā skaidru naudu. Faktu, ka parakstījusi līgumus ar pieteicēju, /pers. M/ noliedza.

[15.4] Liecinieks /pers. AD/ apgabaltiesas sēdē liecināja, ka pirkuma līguma Nr.PLF083579 sastādīšanas kārtību vairs neatceras, un norādīja šī sprieduma [12] punktā atreferēto.

[15.5] Apgabaltiesa secina, ka SIA „Unilīzings" pārstāvis /pers. AD/, slēdzot līgumu par automašīnas Mercedes-Benz 814, šasijas Nr.WDB6743181K252691, iegādi, visdrīzāk, nepārliecinājās, ka līgumu ir parakstījusi SIA „SKINA" valdes locekle /pers. M/.

[15.6] Apgabaltiesa uzskata, ka šī sprieduma [13] punktā izdarītie tiesas secinājumi ir attiecināmi arī uz automašīnas Mercedes-Benz 814, šasijas Nr.WDB6743181K252691, iegādi. Apgabaltiesa nekonstatē, ka lietā būtu pierādījumi, kas apstiprinātu, ka pieteicējas nodoms darījuma slēgšanā ar SIA „SKINA" varētu būt fiskālu priekšrocību iegūšana. Konstatējot, ka nopirktā automašīna ir

pārreģistrēta pieteicējas īpašumā un ka pieteicējas rīcībā nav konstatējams nodoms ļaunprātīgi iegūt fiskālas priekšrocības, apgabaltiesa atzīst, ka nav pamata papildu PVN noteikšanai un ar to saistītajiem obligātajiem maksājumiem par automašīnas Mercedes-Benz 814, šasijas Nr.WDB6743181K252691, iegādi. Līdz ar to Lēmums šajā daļā ir atceļams.

[16] Attiecībā uz pieteicējas un SIA „KSENOFANS" darījumu par automašīnas BMW 740, šasijas Nr.WBAGM41020DS01588, pirkumu apgabaltiesa konstatē turpmāk minēto.

[16.1] No lietas materiāliem konstatējams, ka 2006.gada 26.oktobrī SIA „Unilīzings" kā pircēja, SIA „KSENOFANS" kā pārdevēja un SIA „MT" kā nomnieks noslēdza pirkuma līgumu Nr. PLJU00132 (lietas 1.sējuma 172. un 173.lapa) par automašīnas BMW 740, šasijas Nr.WBAGM41020DS01588, pārdošanu. Līgumu parakstījis SIA „KSENOFANS" pārstāvis /pers. O/, SIA „Unilīzings" pilnvarotā persona /pers. AA/ un SIA „MT" pārstāvis /pers. BA/. 2006.gada 26.oktobrī SIA „KSENOFANS" (/pers. O/), SIA „Unilīzings" (/pers. AA/) parakstīja automašīnas pieņemšanas – nodošanas aktu Nr.PNJU00132 par automašīnas nodošanu SIA „Unilīzings" īpašumā. 2006.gada 20.oktobrī izrakstīts PPR Nr.HN-VII 876502 (lietas 1.sējuma 178.lapa), kurā kā par preču izsniegšanu atbildīgā persona ir norādīts /pers. O/ un par preču saņemšanu atbildīgā persona – /pers. AA/. SIA „Unilīzings" 2006.gada 30.oktobrī pārskaitīja SIA „KSENOFANS" Ls 22 841,13 (lietas 1.sējuma 179.lapa).

[16.2] No lietas materiāliem apgabaltiesa konstatē, ka SIA „KSENOFANS" automašīnu iegādājās Vācijā un noformēja pirmo tās reģistrāciju Latvijā (lietas 2.sējuma 193.lapa). No minētā secināms, ka SIA „KSENOFANS" ir kārtojusi pirkuma darījumu Vācijā, līdz ar to apgabaltiesa nekonstatē, ka būtu veikti starpniecības darījumi Latvijā pirms automašīnas pārdošanas pieteicējai.

[16.3] /pers. O/ 2009.gada 10.maija paskaidrojumos (lietas I sējuma 239.lapa) norādīja, ka /pers. O/ ir bijis SIA „KSENOFANS" amatpersona no 2005.gada 17.novembra līdz 2007.gada 29.oktobrim, uzņēmums nodarbojās ar starpniecību, pats veicis saimniecisko darbību – pircis un pārdevis. /pers. O/ ņēma no SIA „Unilīzings" līzingā automašīnu Cadillac Escalade. Nevienu citu personu darījumus veikt nav pilnvarojis. Nekādu saistību ar automašīnas BMW 740 pārdošanu nav. Ir parakstījis SIA „KSENOFANS" nodokļu deklarācijas un atskaites, bet tās aizpildīja grāmatvede

[16.4] Lietas materiāliem ir pievienots Ziņojums par vieglās pasažieru automašīnas BMW 740, šasijas Nr.WBAGM41020DS01588, vērtību (lietas 2.sējuma 69.-76.lapa). No tiem secināms, ka pēc SIA „MT" lūguma sertificēts īpašumu vērtētājs /pers. AO/ ir noteicis automašīnas vērtību, vizuāli novērtējot automašīnu un pievienojot tās fotogrāfijas.

[16.5] Atbilstoši SIA „Unilīzings" līzinga instrukciju 6.1.sadaļai menedžeris, kurš paraksta līzinga līgumu, ir atbildīgs par to, ka visu dokumentāciju paraksta autorizētas personas.

[16.6] Liecinieks /pers. BC/ apgabaltiesas sēdē liecināja, ka liecinieks nekad nav strādājis SIA „SEB Līzingā", bet SEB Bankā un ir bijis SIA „SEB Līzings" pilnvarotais pārstāvis. Pirkuma līgumā par automašīnas BMW pārdošanu, kurā piedalījās SIA „Ksenofons", SIA „MT" un SIA „Unilzīngs", ir liecinieka paraksts. Pirkuma līgums ir slēgts Jūrmalā. Tolaik /pers. AA/ strādāja Jūrmalas filiālē un SIA „MT" bija bankas filiāles klients. Pirkuma līgumu slēdza ar SIA „MT" pārstāvi. Šobrīd neatceras, vai līguma slēgšanas brīdī, tikās visi trīs pārstāvji. Pieļauj iespēju, ka visi trīs līguma slēgšanas brīdī nesatikās. Ir gadījumi, ka klients brauc ar līgumu, kas ir parakstīts no SIA „Unilīzings" puses, pie pārdevēja pēc pārdevēja paraksta. Ir gadījumi, kad līgumu slēgšanas brīdī, klāt ir visas trīs puses, bet ir arī gadījumi, kad līgumu slēgšanas brīdī, nav klāt visas trīs puses. Ja pircējs pēc paraksta aizbrauc pie pārdevēja, tad līzinga pārstāvji nezina, kā pircējs pārliecinājās, vai pārdevējs ir paraksta tiesīgā persona. Automašīnu BMW, liekas, ir redzējis dzīvē. Klienti, kuri slēdz līgumus Jūrmalas filiālē par automašīnu iegādi, ar šīm mašīnām pēc tam pa Jūrmalu arī brauc, tā liecinieks šo mašīnu redzējis. Pirms slēdzis pirkuma līgumu, automašīnu neredzēja. /pers. BA/ lieciniekam ir zināms, bet /pers. O/ nav. Ja tiek automašīna ņemta līzingā, tad pārreģistrācija CSDD notiek atkarībā no tā, kas ir pārdevējs. Ja pārdevējs nav dīleris, tad automašīnas reģistrācija CSDD notiek pēc vienošanās. Šajā gadījumā, kā notika automašīnas reģistrācija CSDD, vairs neatceras. Par pārdevēja pārstāvja paraksta tiesībām uzzina no Lursoft datiem vai arī no pilnvaras, ja tāda ir izdota. Cik atceras, nebija notariāli apliecinātu pilnvaru. Tātad šo pilnvaru bija izdevis kāds paraksta tiesīgais, kuru var pārbaudīt pēc Lursoft datiem. Līzinga darījumiem ir noteiktas instrukcijas, kā šie darījumi jāveic. Nevar detaļās atbildēt, kas pie līgumu slēgšanas bija jāpārbauda.

[16.7] Apgabaltiesa secina, ka SIA „Unilīzings" pārstāvis /pers. AA/, slēdzot līgumu, visdrīzāk, nepārliecinājās, ka līgumu ir parakstījis SIA „KSENOFANS" valdes loceklis /pers. O/.

[16.8] Ņemot vērā, ka automašīna tiek reģistrēta valsts reģistrā, ir veikts automašīnas novērtējums, kur sertificēts vērtētājs ir redzējis automašīnu dabā un samaksa par darījumu tika veikta pēc īpašuma tiesību reģistrēšanas CSDD, pieteicējas darbiniekiem nebija pamata rasties šaubām par automašīnas piederību pārdevējam un līdz ar to pircēja rūpības pakāpe drīkstēja būt minimāla. Vienlaikus no lietas materiāliem ir konstatējams, ka pilnvarots SIA „KSENOFANS" pārstāvis ir izteicis gribu atsavināt automašīnu un pēc viņa iesnieguma CSDD automašīna tika pārreģistrēta uz pieteicējas vārda. Lai gan /pers. O/ noliedz savu saistību ar automašīnas BMW 740 pārdošanu, no CSDD iesniegtās informācijas secināms, ka tieši /pers. O/ ir veicis minētās automašīnas reģistrāciju (lietas 2.sējuma 193. un 200.lapa).

[16.9] Izvērtējot minētos darījuma apstākļus kopsakarā, apgabaltiesa secina, ka pieteicēja pārliecinājās, ka līzinga objekts dabā pastāv, ka SIA „KSENOFANS" ir reģistrēta VID kā ar PVN apliekamā persona, ka līzinga priekšmets ir reģistrēts pieteicējas īpašumā, un pieteicēja veica pārskaitījumu pēc automašīnas reģistrēšanas pieteicējas īpašumā.

Apgabaltiesa nekonstatē lietā pierādījumus, kas apstiprinātu, ka pieteicējas nodoms darījuma slēgšanā ar SIA „KSENOFANS" ir fiskālu priekšrocību iegūšana. Konstatējot, ka nopirktā automašīna ir pārreģistrēta pieteicējas īpašumā un ka pieteicējas rīcībā nav konstatējams nodoms ļaunprātīgi iegūt fiskālas priekšrocības, apgabaltiesa atzīst, ka nav pamata papildu PVN noteikšanai un ar to saistītajiem obligātajiem maksājumiem par automašīnas BMW 740, šasijas Nr.WBAGM41020DS01588, iegādi.

[17] Attiecībā uz pieteicējas un SIA „TROLEKSA" darījumu par automašīnas VolvoFL12, šasijas Nr.YV2F4B2D4TA248587,,

pirkumu apgabaltiesa konstatē turpmāk minēto.

[17.1] No lietas materiāliem konstatējams, ka 2007.gada 1.februārī SIA „Unilīzings" kā pircēja, SIA „TROLEKSA" kā pārdevēja un SIA „IK „AUTO ROKĀDE"" kā nomnieks noslēdza pirkuma līgumu Nr.PLDO0237 (lietas 1.sējuma 189. un 190.lapa) par automašīnas VolvoFL12, šasijas Nr.YV2F4B2D4TA248587, pārdošanu. Līgumu parakstījis SIA „TROLEKSA" pārstāvis /pers. R/, SIA „Unilīzings" pilnvarotā persona /pers. Z/ un IK „AUTO ROKĀDE" pārstāvis /pers. BD/. 2007.gada 1.februārī SIA „TROLEKSA" (/pers. R/), SIA „Unilīzings" (/pers. Z/) parakstīja automašīnas pieņemšanas – nodošanas aktu Nr.Nr.PLDO0237 par automašīnas nodošanu SIA „Unilīzings" īpašumā. 2007.gada 8.februārī izrakstīts PPR Nr.HP?VII 691930 (lietas 1.sējuma 195.lapa), kurā kā par preču izsniegšanu atbildīgā persona ir norādīta /pers. L/ un par preču saņemšanu atbildīgā persona – /pers. Z/. SIA „Unilīzings" 2007.gada 9.februārī pārskaitīja SIA „TROLEKSA" EUR 35 400 (lietas 1.sējuma 193.lapa).

[17.2] No lietas materiāliem apgabaltiesa konstatē, ka SIA „TROLEKSA" automašīnu iegādājās Vācijā un noformēja pirmo tās reģistrāciju Latvijā (lietas 2.sējuma 201.lapa). No minētā secināms, ka SIA „TROLEKSA" ir kārtojusi pirkuma darījumu Vācijā, līdz ar to apgabaltiesa nekonstatē, ka Latvijā ir veikts starpniecības darījums.

[17.3] Lieciniece /pers. L/ apgabaltiesas tiesas sēdē liecināja, ka viņai nekas nav zināms par SIA „TROLEKSA" darbību. Uz viņas dzīvesvietu nāca paziņojumi, ka jānokārto saistības VID, kuras radušās SIA „TROLEKSA" sakarā. Kad atkārtoti atnāca šāds paziņojums, tad devās uz Valsts policiju un rakstīja iesniegumu, ka viņai nav tādas firmas. Neko neizsaka persona /pers. R/. Nekas nav zināms, par SIA „TROLEKSA" iegādātajām automašīnām. /pers. L/ nav ne jausmas, kā viņa varēja kļūt par firmas vadītāju. Paziņojumos, kuri nāca uz viņas dzīvesvietu, bija minēts /pers. BE/. Uz pilnvaras lietas 1.sējuma 221.lapā, ar kuru tiek pilnvarots /pers. BE/, nav viņas paraksta. Lieciniece zina notāri /pers. BF/ no Saldus. Pie šīs notāres apmēram desmit gadus atpakaļ kārtoja zemes lietas. Lietas materiālos, kur ir redzama notāres /pers. BF/ apliecināta /pers. L/ paraksta veidlapa ir viņas paraksts. Paraksts uz paraksta veidlapas atrodas tāpēc, ka 2006.gadā viņai bija materiālas problēmas un pazīstams cilvēks piedāvāja paņemt līzingā mašīnu Subaru. Par šo lietu bija kriminālllieta, kurā cilvēks, kas lūdza viņu paņemt līzingā mašīnu, atzinās, ka ir vainīgs. Tad, kad parakstīja paraksta veidlapu pie notāres /pers. BF/, tajā reizē braucām uz vairākām vietām. Uz paraksta veidlapa attēlotais paraksts nav viltots, tas ir /pers. L/ paraksts. Uz 2006.gada 12.decembra pilnvaras lietas 2.sējuma 206.lapā nav liecinieces paraksta. Neatceras, kad būtu sniegusi paskaidrojumus VID. Paskaidrojums I sējuma 238.lapā ir rakstīts /pers. L/ rokrakstā un uz tā ir viņas paraksts. Piekrīt, ka nenodarbojās ar SIA „Troleksa" saimniecisko darbību un neko nezina par SIA „TROLEKSA", kā arī piekrīt, ka nevienu nav pilnvarojusi veikt darījumus ar SIA „Unilīzings". /pers. R/ nepazīst. Nav piedalījusies automašīnas pārdošanā SIA „TROLEKSA" vārdā. SIA „Unilīzings" nekad nav bijusi.

[17.4] Lietas materiāliem ir pievienots Transportlīdzekļa novērtēšanas akts Nr.3.4/A 1071-2007 par kravas transporta pašizgāzēja VolvoFL12, šasijas Nr.YV2F4B2D4TA248587, vērtību (lietas 2.sējuma 93.lapa). No tā secināms, ka pēc SIA „Unilīzings" lūguma SIA „Baltijas Realizācijas Centrs" 2007.gada 29.janvārī ir noteicis automašīnas vērtību, vizuāli novērtējot automašīnu un pievienojot tās fotogrāfijas.

[17.5] Atbilstoši SIA „Unilīzings" līzinga instrukciju 6.1.sadaļai menedžeris, kurš paraksta līzinga līgumu, ir atbildīgs par to, ka visu dokumentāciju paraksta autorizētas personas.

[17.6] Liecinieks /pers. Z/ apgabaltiesas sēdē liecināja, ka bijis Dobeles SEB Bankas filiāles pārvaldnieks un viņam bija pilnvara parakstīt līgumus kā SIA „Unilīzings" pārstāvim. Līzinga ņēmēji nevērsās pie viņa, bet vērsās pie līzinga darījuma vadītājiem. Līzinga darījuma vadītājs ir tas, kas sagatavo darījumu. Filiāles pārvaldnieks nesagatavo darījumus. Liecinieks pats dokumentus nesagatavoja, bet, kas šos dokumentus sagatavoja, neatceras. Lai atbildētu uz šo jautājumu, būtu jāredz kredītkomitejas lēmums. Jebkuram darījumam ar transportlīdzekļiem, lai piešķirtu finansējumu, jābūt kredītkomitejas lēmumam un jābūt norādītam darījuma vadītājam. Līzinga darījumu vadītājs sagatavo lietu, ierodas komiteja, kura apstiprina darījumu, kad šis darījums ir apstiprināts, tad līzinga darījuma vadītājs izdrukā standarta līzinga līgumu un filiāles pārvaldnieks to paraksta. Filiāles pārvaldnieks neredz ne pārdevēju, ne pircēju. Līzinga darījuma vadītājs tiekas ar pircējiem un pārdevējiem.

[17.7] Apgabaltiesa secina, ka SIA „Unilīzings" pārstāvis /pers. Z/ par līguma slēgšanas apstākļiem neko paskaidrot nevar. Tomēr minētais apstāklis, apgabaltiesas ieskatā, nepierāda, ka pieteicējas rīcība, slēdzot darījumus, bija veikta ļaunprātīgā nolūkā, lai gūtu fiskālu labumu.

[17.8] Ņemot vērā, ka automašīna tiek reģistrēta valsts reģistrā, ir veikts automašīnas novērtējums, kur vērtētājs ir redzējis automašīnu dabā un samaksa par darījumu tika veikta pēc īpašuma tiesību reģistrēšanas CSDD, pieteicējas darbiniekiem nebija pamata rasties šaubām par automašīnas piederību pārdevējam un līdz ar to pircēja rūpības pakāpe drīkstēja būt minimāla. Vienlaikus no lietas materiāliem ir konstatējams, ka pilnvarots SIA „TROLEKSA" pārstāvis – CSDD iesniegta SIA „TROLEKSA" valdes locekles /pers. L/ izniegta pilnvara /pers. BI/ (lietas 2.sējuma 206.lapa) – ir izteicis gribu atsavināt automašīnu un pēc viņa iesnieguma CSDD automašīna tika pārreģistrēta uz pieteicējas vārda.

[17.9] Izvērtējot minētos darījuma apstākļus kopsakarā, apgabaltiesa secina, ka pieteicēja pārliecinājās, ka līzinga objekts dabā pastāv, ka SIA „TROLEKSA" ir reģistrēta VID kā ar PVN apliekamā persona, ka līzinga priekšmets ir reģistrēts pieteicējas īpašumā, un pieteicēja veica pārskaitījumu pēc automašīnas reģistrēšanas pieteicējas īpašumā.

Apgabaltiesa nekonstatē lietā pierādījumus, kas apstiprinātu, ka pieteicējas nodoms darījuma slēgšanā ar SIA „TROLEKSA" ir fiskālu priekšrocību iegūšana. Konstatējot, ka nopirktā automašīna ir pārreģistrēta pieteicējas īpašumā un ka pieteicējas rīcībā nav konstatējams nodoms ļaunprātīgi iegūt fiskālas priekšrocības, apgabaltiesa atzīst, ka nav pamata papildu PVN noteikšanai un ar to saistītajiem obligātajiem maksājumiem par automašīnas VolvoFL12, šasijas Nr.YV2F4B2D4TA248587, iegādi.

[18] Attiecībā uz pieteicējas un SIA „BETA GROUP" darījumu par automašīnas *Porsche Cayenne S*, šasijas Nr.WP1ZZZ9PZ6LA52100, pirkumu apgabaltiesa konstatē turpmāk minēto.

[18.1] No lietas materiāliem konstatējams, ka 2007.gada 31.maijā SIA „Unilīzings" kā pircēja, SIA „BETA GROUP" kā pārdevēja un SIA „Standart degviela" kā nomnieks noslēdza pirkuma līgumu Nr.PLG051937 (lietas 1.sējuma 205. un 206.lapa) par automašīnas *Porsche Cayenne S*, šasijas Nr.WP1ZZZ9PZ6LA52100, pārdošanu. Līgumu parakstījis SIA „BETA GROUP BETA GROUP" pārstāvis /pers. N/, SIA „Unilīzings" pilnvarotā persona /pers. AF/ un SIA „Standart degviela" pārstāvis /pers. BK/. 2007.gada 31.maijā SIA „BETA GROUP" (/pers. N/), SIA „Unilīzings" (/pers. AF/) parakstīja automašīnas pieņemšanas – nodošanas aktu Nr.PNG051937 par automašīnas nodošanu SIA „Unilīzings" īpašumā. 2007.gada 22.maijā izrakstīts PPR Nr.ABP 167158 (lietas 1.sējuma 207.lapa), kurā kā par preču izsniegšanu atbildīgā persona ir norādīts /pers. N/ un par preču saņemšanu atbildīgā persona – /pers. BL/. SIA „Unilīzings" 2007.gada 14.jūnijā pārskaitīja SIA „BETA GROUP" EUR 65816,36 (lietas 1.sējuma 209.lapa).

[18.2] No lietas materiāliem apgabaltiesa konstatē, ka SIA „BETA GROUP" automašīnu iegādājās Vācijā un noformēja pirmo tās reģistrāciju Latvijā (lietas 4.sējuma 167.lapa). No minētā secināms, ka SIA „BETA GROUP" ir kārtojusi pirkuma darījumu Vācijā, līdz ar to apgabaltiesa nekonstatē, ka būtu veikts starpniecības darījums Latvijā.

[18.3] 2007.gada 1.oktobrī /pers. N/ sniedza paskaidrojumus VID Finanšu policijas pārvaldē (lietas 1.sējuma 241.-243.lapa), ka par SIA „Beta Group" amatpersonu kļuva pēc nepazīstamas personas piedāvājuma, par ko viņam samaksāja Ls 50. Iepriekšējās uzņēmuma amatpersonas nav redzējis, kopā ar trešo personu Denisu bija Lietuvā atvērt norēķinu kontu bankā, jo AS „Hansabanka" kontu atvērt neatļāva. Kontu AS „Baltic Trust Bank" nav atvēris un neko nezina. Liecinieks nepiekrita kārtējam lūgumam atvērt kontu kādā bankā un kopš tās reizes vairs ar Denisu nav ticies. Darījumus uzņēmumu vārdā nav veicis un nevienu nav pilnvarojis to darīt. Apgalvo, ka nekad nav veicis nekādus darījums, nav parakstījis, ne līgumus, ne pavadzīmes, ne pieņemšanas nodošanas aktus, ne arī atskaites Valsts ieņēmumu dienestam, nav slēdzis līgumus ar darba ņēmējiem. Pie /pers. N/ nav bijis ne uzņēmuma zīmogs, ne citi dokumenti. Visi darījumi ir fiktīvi, spēkā neesoši, veikti bez /pers. N/ ziņas.

[18.4] Lietas materiāliem ir pievienots Transportlīdzekļa novērtēšanas akts Nr.LV-2007/5873 par *Porsche Cayenne S*, šasijas Nr.WP1ZZZ9PZ6LA52100, vērtību (lietas 2.sējuma 94.lapa). No tā secināms, ka pēc SIA „Unilīzings" lūguma SIA „Baltijas Realizācijas Centrs" 2007.gada 15.maijā ir noteicis automašīnas vērtību, vizuāli novērtējot automašīnu un pievienojot tās fotogrāfijas.

[18.5] Atbilstoši SIA „Unilīzings" līzinga instrukciju 6.1.sadaļai menedžeris, kurš paraksta līzinga līgumu, ir atbildīgs par to, ka visu dokumentāciju paraksta autorizētas personas.

[18.6] Lieciniece /pers. AF/ apgabaltiesas sēdē liecināja, ka 2007.gada 31.maija slēgtajā pirkuma līgumā ir viņas paraksts. Neko sīkāk par šo līgumu lieciniece nevar atcerēties. 2007.gadā līgumus gatavoja viņa vai viņas asistente. Līgumu slēgšana parasti notiek tā, ka pārstāvji nāk un klātienē paraksta dokumentus. Klienti tiek sūtīti gan no auto dīleriem, gan SEB bankā griežas klienti un tālāk šie klienti tiek sūtīti pie darbu vadītājiem. Pēdējo trīs gadu laikā nav bieži ņemtas līzingā Porsche automašīnas. Kad gatavo dokumentus līzingam, tad jaunas automašīnas neapskata, bet lietotas ne katru reizi sanāca apskatīt. Lietotas automašīnas skatās pēc diviem kritērijiem. Automašīnas vērtību nosakot, vadās pēc vērtējumiem, kur automašīnas ir nofotografētas. Skatās arī īpašnieku, kurš ir nosakāms pēc tehniskās pases. Līgumu parakstīšana notiek uz vai pie klienta vai birojā uz vietas, vai SEB bankas filiālēs. Trīspusēju līgumu paraksta ļoti dažādi. Ir gadījumi, ka klients un pārdevējs viens otru nemaz neredz. Ir arī tā, ka katrs atsevišķi brauc pie mums parakstīt vai visi trīs kopā paraksta. Par personu pilnvarām pārliecinās pēc Lursoft datiem un pasēm. Katru reizi prasa pasi. Lieciniece pieļāva iespēju, ka 2007.gadā ne vienmēr pārdevēju ir redzējusi dzīvē. Iespējams, ka viņas asistente ir viņu redzējusi. Tā vajadzētu būt, ka pārdevējs fiziski vienmēr ir bijis ieradies. /pers. AF/ paraksts pirkumu līgumos nav vienmēr pēdējais. Nav sistēmas, kurš paraksta pirmais, bet kurš pēdējais. Var būt arī tā, ka viņa paraksta līgumu un pēc tam asistente izstaigā visus klientus, lai iegūtu viņu parakstus. Ja pirms līguma sagatavošanas klients ir iesūtījis pilnvaru, bet pēc tam uz līguma parakstīšanu šīs pilnvarotās personas vietā ir ieradusies cita paraksta tiesīga persona, tad šo citu paraksta tiesīgo personu lūdz parakstīties un savu parakstu atšifrēt. Lieciniece/pers. AP/ darba uzdevumos ir pārbaudīt personas identitāti. Personas identitāti noskaidro pēc Lursoft datiem un pases. Latvijas Vēstnesī neaplūko, vai pilnvara ir atsaukta. Pilnvarā parasti ir minēts, kāda uzdevuma veikšanai tā ir paredzēta vai līdz kuram datumam derīga. Ja persona atnāk bez notariāli apstiprinātas pilnvaras, tad nezvana uzņēmuma amatpersonām un nepārliecinās, vai viņas tiešām izsniegušas pilnvaru. Nevar būt tāda situācija, ka pārdevējs paraksta dokumentu un noliek lieciniecei uz galda, viņai pat neredzot pašu pārdevēju. Pārdevēju redz vai nu viņa, vai nu viņas asistente. Lursoft informāciju apskata piecu dienu ietvaros pirms līguma parakstīšanas.

[18.7] Apgabaltiesa secina, ka nepastāv iespēja pārbaudīt, vai SIA „Unilīzings" pārstāve /pers. AF/, slēdzot līgumu, pārliecinājās, ka līgumu ir parakstījis SIA „BETA GROUP" valdes loceklis /pers. N/. Tomēr minētais apstāklis, apgabaltiesas ieskatā, nav pietiekams, lai pierādītu, ka pieteicējas rīcība, slēdzot darījumus, bija veikta ļaunprātīgā nolūkā, lai gūtu fiskālu labumu, jo ar lietā esošajiem dokumentiem ir pierādīts, ka SIA „BETA GROUP" iegādājās automašīnu Vācijā un starpniecības pakalpojumi automašīnas reģistrācijā nav izmantoti.

[18.8] Ņemot vērā, ka automašīna tiek reģistrēta valsts reģistrā, ir veikts automašīnas novērtējums, kur vērtētājs ir redzējis automašīnu dabā un samaksa par darījumu tika veikta pēc īpašuma tiesību reģistrēšanas CSDD, pieteicējas darbiniekiem nebija pamata rasties šaubām par automašīnas piederību pārdevējam un līdz ar to pircēja rūpības pakāpe drīkstēja būt minimāla. Vienlaikus no lietas materiāliem ir konstatējams, ka pilnvarots SIA „BETA GROUP" pārstāvis ir izteicis gribu atsavināt automašīnu un pēc viņa iesnieguma CSDD automašīna tika pārreģistrēta uz pieteicējas vārda. No CSDD iesniegtās informācijas secināms, ka minētās automašīnas reģistrāciju ir veikusi SIA „BETA GROUP" pilnvarota persona /pers. BM/ (lietas 2.sējuma 176.lapa). Nozīmīgs lietā ir apstāklis, ka /pers. N/ paskaidrojumos norāda uz personu vārdā „Deniss", kura, apgabaltiesas ieskatā, varētu būt persona, kura kārtoja *Porsche Cayenne S*, šasijas Nr.WP1ZZZ9PZ6LA52100, reģistrāciju CSDD.

[18.9] Izvērtējot minētos darījuma apstākļus kopsakarā, apgabaltiesa secina, ka pieteicēja pārliecinājās, ka līzinga objekts dabā pastāv, ka SIA „BETA GROUP" ir reģistrēta VID kā ar PVN apliekamā persona, ka līzinga priekšmets ir reģistrēts pieteicējas īpašumā, un pieteicēja veica pārskaitījumu pēc automašīnas reģistrēšanas pieteicējas īpašumā.

[18.10] Apgabaltiesa nekonstatē, ka lietā būtu pierādījumi, kas apstiprinātu, ka pieteicējas nodoms darījuma slēgšanā ar SIA „BETA GROUP" varētu būt fiskālu priekšrocību iegūšana. Konstatējot, ka nopirktā automašīna ir pārreģistrēta pieteicējas īpašumā un ka pieteicējas rīcībā nav konstatējams nodoms ļaunprātīgi iegūt fiskālas priekšrocības, apgabaltiesa atzīst, ka nav pamata papildu PVN noteikšanai un ar to saistītajiem obligātajiem maksājumiem par automašīnas *Porsche Cayenne S*, šasijas

Nr.WP1ZZZ9PZ6LA52100, iegādi.

[19] Izvērtējot katru darījumu atsevišķi un visus darījumus kopumā, apgabaltiesa secina, ka pieteicējas 2006. un 2007.gadā noslēgto līzinga darījumu lielais apjoms, ko apstiprināja visi lietā nopratinātie pieteicējas darbinieki, un fakts, ka VID pārkāpumus konstatēja tikai 7 darījumos, drīzāk norāda uz gadījuma raksturu, nevis uz plānotu darbību nodokļu izkrāpšanā, kurā būtu iesaistīti konkrētās lietā apzinātās SIA „Unilīzings" darbinieki un līzinga ņēmēji, izvēloties attiecīgos automašīnu pārdevējus. Tā kā no lietas materiāliem šāda PVN izkrāpšanas shēma nav konstatējama un pierādāma, apgabaltiesa neatzīst, ka pieteicējas noslēgtie automašīnu pirkšanas darījumi ar Sabiedrībām bija saistīti ar krāpšanu PVN jomā.

Pamatojoties uz minēto, apgabaltiesa atzīst, ka Lēmums daļā par papildus aprēķināto PVN par pieteicējas darījumiem ar Sabiedrībām un ar šo PVN saistīto soda naudu un nokavējuma naudu ir atceļams.

[20] Auditā konstatēts, ka pieteicēja PVN deklarācijā kā priekšnodokli atskaitījusi Ls 3209,13 par tiesu sniegtajiem pakalpojumiem debitoru parādu atgūšanai pēc Latvijas Komercbanku asociācijas šķīrējtiesas, Ombuda attīstības biedrības, SIA „Rīgas Šķīrējtiesa" un SIA „Rīgas Starptautiskā Šķīrējtiesa" izrakstītajiem maksājumu uzdevumiem un rēķiniem.

Lietā pastāv strīds, vai šādi tiesu pakalpojumi ir izmantojami savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai.

Judikatūrā secināts, ka priekšnodoklis ir atskaitāms, ja tas ir apliekama darījuma nodrošināšanai nepieciešamo izmaksu sastāvdaļa, savukārt šīs izmaksas varētu tikt iekļautas attiecīgo preču vai pakalpojumu pārdošanas cenā. Tādējādi būtisks kritērijs priekšnodokļa atskaitīšanai ir tieša un tūlītēja saikne starp saņemto pakalpojumu (iegādāto preci) un apliekamo darījumu jeb starp atskaitāmo priekšnodokli un samaksāto (samaksājamo) nodokli. Jēdziens tieša un tūlītēja saikne nav definējams vispārīgi, bet tās konstatējums ir atkarīgs no konkrētiem apstākļiem (sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2011.gada 21.marta sprieduma Nr.SKA-9/2011 9.punktu).

Analogi secinājumi ir izdarīti Eiropas Savienības Tiesas 2013.gada 21.februāra spriedumā lietā C?104/12 (*Finanzamt Köln?Nord* pret *Wolfram Becker*). Tiesa atzina, lai noteiktu, vai nodokļu maksātājs preces un pakalpojumus "izmanto ar nodokli apliekamiem darījumiem" Padomes 1977.gada 17.maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma: vienota aprēķinu bāze, kas ir grozīta ar Padomes 2001.gada 20.decembra Direktīvu 2001/115/EK, 17.panta 2.punkta „a" apakšpunkta izpratnē, tiešas un tūlītējas saiknes pastāvēšana starp attiecīgo darījumu un visu tā darbību ir atkarīga no šī nodokļa maksātāja iegādātās preces vai saņemtā pakalpojuma objektīvā satura un lietā izskatāmajā gadījumā advokāta pakalpojumi, kuru priekšmets ir panākt, lai fiziskas personas, nodokļu maksātāja uzņēmuma vadītājas, netiktu kriminālatiesiski sodītas, nedod tiesības šim uzņēmumam atskaitīt par šiem sniegtajiem pakalpojumiem priekšnodoklī samaksāto pievienotās vērtības nodokli.

Minētajā spriedumā (19. un 20.punkts) secināts, ka, kā tiesa jau ir nolēmusi, lai nodokļa maksātājam principā tiktu atzītas tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu un tiktu noteikts šo tiesību apjoms, ir jābūt tiešai un tūlītējai saiknei starp konkrētu iepriekš veiktu darījumu un vienu vai vairākiem vēlāk veiktiem darījumiem, kas piešķir atskaitīšanas tiesības. Tiesības atskaitīt PVN, kas samaksāts par iepriekš iegādātām precēm vai pakalpojumiem, paredz, ka to iegādes izdevumi veido daļu no tādu darījumu cenas, par kuriem nākotnē jāmaksā PVN, kas dod tiesības veikt atskaitījumu. Līdz ar to nodokļa maksātājam tiek atzītas tiesības atskaitīt priekšnodokli arī tad, ja, pat nepastāvot tiešai un tūlītējai saiknei starp konkrētu iepriekš veiktu darījumu un vienu vai vairākiem vēlāk veiktiem darījumiem, kas dod atskaitīšanas tiesības, attiecīgo pakalpojumu izmaksas veido daļu no šīs sabiedrības vispārējām izmaksām un kā tādas tās veido daļu no sabiedrības pārdodamo preču vai sniegto pakalpojumu cenas. Faktiski šādas izmaksas ir tieši un tūlītēji saistītas ar nodokļa maksātāja saimniecisko darbību kopumā.

Apgabaltiesa uzskata, ka šķīrējtiesas pakalpojumam nav raksturīga jaunradīta vērtība un šo pakalpojumu izmaksas nav iespējams iekļaut konkrētu ar PVN apliekamu preču vai pakalpojumu pārdošanas cenā.

Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa atzīst, ka Lēmumā pamatoti atteikts pieteicējai atmaksāt priekšnodokli par Latvijas Komercbanku asociācijas šķīrējtiesas, Ombuda attīstības biedrības, SIA „Rīgas Šķīrējtiesa" un SIA „Rīgas Starptautiskā Šķīrējtiesa" sniegtajiem pakalpojumiem. Līdz ar pieteicējas pieteikums šajā daļā ir noraidāms.

[21] Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmā daļa paredz, ja nodokļu maksātājs, pārkāpdams nodokļu likumu prasības, samazinājis budžetā iemaksājamo nodokļu apmēru, nodokļu administrācija nodokļu revīzijas (audita) rezultātā aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja piedzen samazināto nodokļa summu, nokavējuma naudu un soda naudu, kas nosakāma saskaņā ar šo likumu, ja konkrēto nodokļu likumos nav paredzēts cits soda naudas apmērs.

Atbilstoši panta otrajai daļai, ja summa, kas nodokļu maksātājam jāiemaksā budžetā par periodu, par kuru tiek veikta nodokļu revīzija (audits), ir samazināta ne vairāk kā par 15 procentiem no deklarējamās summas, soda nauda tiek noteikta 30 procentu apmērā no nedeklarētās budžetā iemaksājamās nodokļu summas.

Panta trešajā daļā noteikts, ja summa, kas nodokļu maksātājam jāiemaksā budžetā par periodu, par kuru tiek veikta nodokļu revīzija (audits), ir samazināta vairāk nekā par 15 procentiem no deklarējamās summas, soda nauda tiek noteikta 50 procentu apmērā no nedeklarētās budžetā iemaksājamās nodokļu summas.

Apgabaltiesa atzīst, ka tā kā pieteicēja PVN deklarācijās, nepamatoti atskaitot priekšnodokli par Latvijas Komercbanku asociācijas šķīrējtiesas, Ombuda attīstības biedrības, SIA „Rīgas Šķīrējtiesa" un SIA „Rīgas Starptautiskā Šķīrējtiesa" sniegtajiem pakalpojumiem, palielinājusi no budžeta atmaksājamo PVN summu, par labu budžetam no pieteicējas ir iekasējama soda nauda.

Pieteicējas audita pārskatā veikts pieteicējai noteiktās soda naudas aprēķins, atbilstoši kuram pieteicējai par 2006.gada jūniju un septembri, par 2007gada janvāri, februāri, jūniju, septembri, oktobri, novembri, decembri, par 2008.gada februāri un decembri saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmo un otro daļu. Par 2006.gada oktobri pieteicējai aprēķināta soda nauda 50 procentu apmērā.

Apgabaltiesa konstatē, ka soda nauda 30 procentu apmērā ir mazākais soda naudas apmērs, kas pieteicējai varēja tikt aprēķināts. Savukārt pieteicējai aprēķinātās soda naudas 50 procentu apmērā par 2006.gada oktobri tiesiskums, apgabaltiesas ieskatā, ir pārbaudāms.

Apgabaltiesa konstatē, ka 2006.gada oktobrī pieteicēja ir saņēmusi pakalpojumus SIA „Rīgas Starptautiskā Šķīrējtiesa" un Latvijas Komercbanku asociācijas šķīrējtiesas un Ombuda attīstības biedrības, aprēķinot priekšnodokli par darījumiem PVN Ls 46,80 un Ls 23,40 apmērā. 2006.gada oktobrī ir noticis arī pieteicējas darījums ar SIA „KSENOFANS" par automašīnas BMW 740, šasijas Nr.WBAGM41020DS01588 piegādi, ar pieteicējas aprēķināto priekšnodokli Ls 3484,24 apmērā.

Ņemot vērā, ka apgabaltiesa atzina, ka Lēmums daļā par pieteicējai papildu noteikto PVN par darījumu ar SIA „KSENOFANS" ir atceļams, attiecīgi būtiski samazinās summa, kas nodokļu maksātājam jāiemaksā budžetā par periodu, par kuru tiek veikta nodokļu revīzija (audits), un soda naudas aprēķins 50 procentu apmērā neatbilst likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta nosacījumiem.

Pamatojoties uz minēto, apgabaltiesa atzīst, ka Lēmums ir atceļams daļā par soda naudu par 2006.gada oktobri. Lēmums pārējā daļā attiecībā uz soda naudu par tiesu pakalpojumiem ir tiesisks.

[22] Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otrā daļa nosaka, ka nodokļu administrācija aprēķina nokavējuma naudu – no laikā nenomaksātā pamatparāda 0,05 procentus par katru nokavēto dienu, ja konkrētā nodokļa likumā nav noteikti citi nokavējuma naudas apmēri.

Apgabaltiesa uzskata, ka Lēmumā pamatoti noteikta nokavējuma nauda par nenomaksāto PVN par Latvijas Komercbanku asociācijas šķīrējtiesas, Ombuda attīstības biedrības, SIA „Rīgas Šķīrējtiesa" un SIA „Rīgas Starptautiskā Šķīrējtiesa" sniegtajiem pakalpojumiem. Līdz ar to pieteicējas pieteikums šajā daļā ir noraidāms.

[23] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka atbildētājai, kas šajā lietā ir Latvijas Republika, uzliekams pienākums atlīdzināt pieteicējai tās samaksāto valsts nodevu 30 latu apmērā par pieteikuma un apelācijas sūdzības iesniegšanu.

[24] Apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesa pamatā nav pareizi novērtējusi lietā esošos pierādījumus.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

Sabiedrības ar ierobežotu atbildību „SEB līzings" pieteikumu apmierināt daļā.

Atcelt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2009.gada 3.septembra lēmumu Nr.19.1/17594 daļā, kurā sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „SEB līzings" papildus aprēķināts pievienotās vērtības nodoklis, ar to saistītā soda nauda un nokavējuma nauda par darījumiem ar SIA „ZERGO BALTIC", SIA „TROLEKSA", SIA „SKINA", SIA „BETA GROUP" un SIA „KSENOFANS".

Atcelt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2009.gada 3.septembra lēmumu Nr.19.1/17594 daļā, kurā sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „SEB līzings" noteikta soda nauda par darījumiem 2006.gada oktobrī.

Pārējā daļā sabiedrības ar ierobežotu atbildību „SEB līzings" pieteikumu noraidīt.

Uzlikt pienākumu Latvijas Republikai atlīdzināt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „SEB līzings" valsts nodevu 30 (trīsdesmit) latu apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja U.Mihailova

Tiesneses S.Kanenberga

A.Kovaļevska